

Prenumerationspris:

	Åbo	Öfriga
helt år	12: -	15: 66 16: 28
3/4 år	9: 50	- - -
1/2 år	6: 50	8: 41 8: 70
1/4 år	3: 50	- - -
månad	1: 25	1: 57 1: 64

Bombäringsavgiften i Åbo 25 pmi per månad.

Lösningsnummer 10 penni.

Utdelningen sker på morgonen hvarje dag.

ÅBO TIDNING.

Redaktörer: Gustaf Cagnius, John Hedberg, Rafael Colliander (red.sekret., trädes 12-1 f. m. och 5-7 e. m.), Axel Sjöblom, John Söderholm. — Redaktionsbyrå: Brahegatan 8. Telefon N:r 74.

Annonspris:

Annons för texten beräknas med 25 penni per petrad eller motsvarande utrymme och efter texten med 20 penni.

Dödsfallsannonser från 3 till 8 mark.

Annons om födelse, förlorade och vigde 1:50

Ingen annons införes under 80 penni.

För svarsmottagning & annonser i annonskontoret erlägges utom annonspriset 20 penni.

För yrkesannonser, alla dagar under året 25 mk per petrad eller dess utrymme.

Prenumerations-, utdelnings- och annonskontor.

Ryska kyrkogatan N:r 14.

Telefon N:r 84.

TERMOMETER-OBSERVATIONER.
Åbo, 11 mars kl. 2 om natten — 15

Vicehäradshövding
Alfred Holmström
ADVOKAT
Byrå (Eriksgatan N:o 8. Telef. 772.)
(Öppen 1/2 9-1 f. m. & 4-6 e. m.)

Kristliga Föreningens af unga män lokal.
Köpmansgatan 2.
I dag kl. 1/2 8 e. m. svenskt bibelsamtal
Hebr. 12: 14. Ledare pastor Malin.

Kristliga fören. af unga kvinnor.
Humlegårdsgatan 7 B.
I dag kl. 7 e. m. arbetsmöte.
Sångmötet om onsdag inhiberas.

Kurser.

Finlands Bank, den 21 dec.

	Förslä.	Inköp.
St Petersburg	a/v 267: 80 266: 66	
London	a/v 25: 32 25: 18	
Paris	a/v 100: 90 100: -	
Antwerpen	a/v 100: 80 99: 80	
Hamburg	a/v 124: - 123: 40	
Lübeck	a/v 124: - 123: 40	
Berlin	a/v 124: - 123: 40	
Frankfurt a/M.	a/v 124: - 123: 40	
Amsterdam	a/v 209: 50 - 206: 70	
Stockholm	a/v 139: 30 138: 50	
Köpenhamn	a/v 139: 30 138: 40	

Stockholm, den 7 mars.

London 1 £ = Kronor a/v 18: 28.
Hamburg 100 Rmk = Kr. a/v 88: 95.
Paris 100 Frs = Kr. a/v 72: 46.
Amsterdam 100 Guld = Kr. a/v 150: 10.

Anmälda resande.

Den 10 mars.

Hôtel Phoenix: handl.ve Hansen fr. Kristian'a, Lequist fr. Stockholm, Palmqvist fr. Dalsbruk, Schettling fr. Lübeck, Schuldesius fr. Stockholm, dist. Holm fr. Jakobstad, fr. Costa fr. Birstall, officer Nemeloff fr. Petersburg.

Järnvägsstationen: skådespelaren Lindqvist, stud. Stenbäck och de Toppelius fr. B-fors, handl. Järnström fr. Somero, landtägareman Brusila fr. Alastaro.

Hôtel Lempi: hr Saksalahti fr. Kuru, mag. Sireä fr. Nådendal, handl. Tskuris fr. Petersburg, orgelst. Wiljanen fr. Hollola, posestionaterna Fagerros och Mäkinen fr. Sagü.

Sjukgymnast. S. A. Widfond,

Brahegatan 7.
Ann. tid 9-10 f. m. 5-6 e. m.

Lifränteanstalten i Åbo.

Eriksgatan 18, onsdag och lördag kl 4-6

Prima Amerikansk och Nobels petroleum hos **Victor Rydman.**

Lampor, Glas & Porslener
köpas billigt och billigast hos **Victor Rydman,** Slottsgatan 1.

Ryska lekt. Översättning. Aina Franck,

edsv. transl. R. kyrkog. 26.

Föreningen för välgörenhetens ordoande.

Byrå Handverkaregatan 1
håller öppen alla söndagar från 11 f. m. till 2 e. m. utom måndagar.

Boktryckeri.
Åbo Tidnings tryckeri, Ryska kyrkogatan 14

Åbo Teater.

Onsdagen den 12 mars kl. 1/2 8 e. m.

För sista gången:

Under lagen
Skådespel i 3 akter af E. Brandes.
Förköp i dag kl. 4-6 e. m.

I dag kl. 1/2 8 e. m.

Promenad-Konsert i Brandkärshuset

Entré 1 mk, skolungdom 50 p.
Musikaliska Sällskapet.

G. A. Zimmermann i Åbo,

Kontorsbokfabrik och Linieringsanstalt, 6650

Död:

Handlanden
Carl Johan Helin
stilla afled i Ekenäs 19/10/02 i en ålder af 57 år, 7 mån. och 24 dagar, sörjd af mig, 5 döttrar och 3 söner.
1452(A.U.) **Clara Helin.**
Ske Guds vilje.

Sammanträden. Åbo arbetares Sjuk- och Begravningskassas

medlemmar varda härigenom kallade till årsmöte uti Stadshusets nedra våning (samma ingång som till kassans kontor) **lördagen den 15 mars kl. 7 e. m.** för att

- 1) få del af revisorernas berättelse öfver kassans förvaltning och verksamhet under år 1901 samt med anledning deraf öfverlägga och besluta om ansvarsfrihet för bestyrelsen och kassören;
- 2) förrätta val af ny bestyrelse för nästkommande år;
- 3) utse revisorer; hvarför medlemmarne behagade infinna sig.

1465 **Bestyrelsen.**

Bolagsstämma.

Aktionärerne uti **Åbo Utminuterings- och Utskänkings-Aktiebolag** kallas till ordinarie bolagsstämma uti hotel Phoenix härstädes **onsdagen den 26 mars 1902 kl. 6 e. m.** 1407(A.U.3.12)

Bolagets bestyrelse.

Till salu ALFTHANS patenterade Skidsmörja

hos **G. Alfr. Ullner,** Eriksgatan N:r 10.

Utmärkta Pianon

6 års garanti, billigast hos **Max Börner,** Kaskigatan 10.

Kritbruks-Bolaget

1 Malmö
rekommenderar sin tillverkning af **prima fin ängslammad Hvit krita** prisbelönt

1 Moskva 1872
1 Chicago 1893
1 Montreal 1896
1 Malmö 1896
1 Bryssel 1897

Vår ängslammade krita är den bästa hittills kända och innehåller öfver 99 proc. ren kolsyrad kalk.

Endast fullkomligt rensammad och välutorkad krita expedieras. Packningen sker i nya rena och solida fastager om cirka 800 kilograms vikt. Malmö 1902.

För **Kritbruks-bolaget** i Malmö **Einar Hörstedt.**
Postadress: **Kritbruksbol.** i Malmö
Telegrafadress: **Hörstedt.** 1439 (F.T.A.15.240)

Åbo Teater.

Onsdagen den 12 mars kl. 1/2 8 e. m.

För sista gången:

Under lagen
Skådespel i 3 akter af E. Brandes.
Förköp i dag kl. 4-6 e. m.

I dag kl. 1/2 8 e. m.

Promenad-Konsert i Brandkärshuset

Entré 1 mk, skolungdom 50 p.
Musikaliska Sällskapet.

Hulda Wings Kappaffär

Ett större urval **Promenadkostymer**, nu anländt.

HULDA WINGE,
N:r 10 Aningaisgatan 10.

Utbjudes lån. Stående lån

mot prima säkerhet anskaffas genom **Alfred Holmströms Advokatbyrå.**

Diverse. Delegarinnor

i Pensions- och understöds-inrättningen för ålderstigna värnlösa fruntimmer i Åbo

hvilka uppfyllt villkoren för rättighet till pension och önska komma i åtnjutande af sådan från detta års början, uppmannas härmed att **senast den 15 innevarande mars** till undertecknad, inrättningens skattmästare, ingifva ej allenast prästbevis, utredande sökandens ålder och fröjd samt att hon är ogift eller enka äfvensom att sökanden antingen efter inträdet i pensionsinrättningen varit 10 år bosatt i Åbo stad eller och vistats större delen af sin föregående lifstid härstädes, utan äfven trovärdigt intyg därom att sökanden icke i lön, pension, ränta eller annan stadigvarande inkomst årligen uppbär utöfver 500 mark.

Åbo, den 8 mars 1902.

Henning von Rettig.

1420

Visitkort

100 stycken
från 2 mark till högre pris

Åbo Tidnings Tryckeri.

Räkningsblanketter

i Åbo Tidnings Tryckeri.

Ångbåtslägenheter.

Ångfartygen **BORÉ I och BORÉ II** afgå

från **Åbo måndagar, torsdagar och lördagar kl. 11 e. m.**
" **Stockholm måndagar, torsdagar och lördagar kl. 4 e. m.**

Mariehamn anlöpes & måndags- och torsdags-tureterna.

OBS! Lördagsturen snabbtur direkte till Stockholm och Åbo, 94

Ångfartygs Aktiebolaget Bore.

Åbo, den 11 mars 1902.

Bref från Helsingfors.

(Af A. T:s korrespondent.)
162.

Den 6 mars.

I n:o 411: Lagberedningen och städernas trafikavgifter. — Fem lediga verkchefsposter.

Lagberedningen, hvars definitiva upplösning som bekant i enlighet med å högsta ort fattadt beslut eger rum i dagarna, utvecklar dessa sista veckor af sin tillvara en liflig verksamhet. Senast redogjorde jag i sammandrag för dess betänkande rörande de världsliga kungörelsernas aflägsnande från kyrkorna. Nu föreligger åter ett betänkande af lagberedningen, nämligen i fråga om städerna tillkommande avgifter i trafiken, ett rätt omfångsrikt betänkande jämte förslag och bilagor, hvaraf klämmarna i förslagen redan återgifvits i tidningspräsen.

Det var år 1895 senaten gaf lagberedningen i uppdrag att inkomma till senaten med en juridisk, statistisk och historisk redogörelse öfver uppkomsten, utvecklingen och beskaftenheten af de trafikavgifter, som tillkomma städerna i landet, samt med det förslag till ordnande af förevarande angelägenhet, hvar till omständigheterna gäfvit anledning. Senatens åtgärd orsakades af, att enligt dess mening under tidernas lopp mångfaldiga missförhållanden inrotat sig i sätet och ordningen för uppbärandet af dessa avgifter, i det att därvid en godtycklig och obehörig beskattning mångenstädes utförts samt städernas trafiktaxor förte regellöshet och olikhet sinsemellan. Det är resultatet af lagberedningens arbete till fullgörande af detta uppdrag, som nu föreligger i dess betänkande. En väsentlig del af detsamma upptages af den historiska utredningen, men så intressant denna också är, måste den förbigås här och uppmärksamhet i stället ägnas det öfriga af betänkandet, af hvars förslag en del helt visst kommer att stötta på motstånd åtminstone i vissa orter.

Efter att ha slutfört sin historiska undersökning af ämnet sammanfattar lagberedningen dess resultat sålunda, att städernas avgifter i trafiken innefatta jämte godtgörelse för åtnjutna förmåner äfven en verklig beskattning till städernas nytta. Och enär största delen af handeln samt särskildt införseln från utrikes ort förmedlas af städerna, kommer beskattningen att träffa icke blott stadskommunerna, utan landet i dess helhet. Denna karaktär af beskattning är för trafikavgifterna i flertalet andra land, om hvilka lagstiftning i ämnet lagberedningen tagit kännedom, främmande. Avgifterna hafva i allmänhet uttryckligen till ändamål att allenast utgöra ersättning för begagnande af hamnar, kajer och andra trafikinrättningar och afgiftstaxor hälla sig öfverhufvud inom de af angifna ändamål betingade gränserna.

Att avgifterna sålunda hos oss gestaltat sig till en beskattning, som delvis återfaller på landsbygden, och så tillvida utgöra ett understöd åt städerna från det allmänna sida, synes dock lagberedningen icke i och för sig innebära något skäl till en reform på förevarande område. Lämpligheten att ersätta en sådan århundraden bestående indirekt beskattning med ett tillskott till städernas ofta förut dryga direkta uttaxering förefaller tvärtom ganska tvifvelaktigt. Gentemot avgifternas egenskap jämväl af ett understöd åt städerna bör komma i betraktande åtgärder för särskilda till den allmänna statsförvaltningen och rättsskipningen hörande verksamhetsgrenar, som af dem ombesörjas, utan och den betydelse städerna ega för samhällslivet och dess utveckling öfver hufvud samt de uppföringar dessa här för ikläda sig.

Icke heller kan såsom skäl för trafikavgifternas genomgripande om-

gestaltning rättvisligen åberopas den stegring af de influtna afgiftssummorna, som under de senaste decennierna egt rum, alldestund denna stegring sammanfallit med en motsvarande eller än mer betydande stegring af städernas utgifter och inkomster i öfrigt, men öfverhufvud icke berott på höjningar i de för afgifternas uppbärande gällande taxorna.

Till förmån för afgifternas borttagande eller reducerande därefter, att desamma betoges sin egenskap af beskattning och nedbragtes till belopp, som endast motsvarade skälig ersättning för anlitaandet af städernas trafikanstalter, kan däremot enligt lagberedningens tanke oenkligen anföras, att afgifterna innefatta ett band på den allmänna rörelsen och sålunda måste i någon mån invärka hämmande på densamma. Varuförslens stora och hastiga utveckling visar likväl, att denna hämmande invärkan icke kan hafva varit synnerligen tryckande. Och emot en reform i antydd riktning måste ställas städernas urgamlas rätt till inkomst af trafiken. Frånsett frågan om hädgen af densamma rätt, på hvars utredning lagberedningen icke närmare ingår, kunna afgifternas afskaffande eller en förändring af deras karaktär i ingen händelse genomföras utan beviljande åt städerna af godtgörelse i en eller annan form. I själva verket har ej heller någon principell förändring af afgiftssystemet ens af senaten nu varit påtänkt, utan närmast åsyftats endast förhindrande af en godtycklig och obehörig beskattning samt undanröjande af den regellöshet och olikhet sinsemellan, som trafiktaxorna förte.

Sistnämnda omständighet har förändrat lagberedningen, att ej utsträcka sitt regleringsförslag till de avgifter, för hvilka magistraterna enligt § 19 i gällande näringslag ega fastställa taxor. Dessa avgifter till mätare och packare m. fl. dyl. innefatta ej någon beskattning, utan utgöra endast godtgörelse för vissa personliga tjänster, som äro föreskrifna för varuhandels ordnande och säkerställande. Sagda tjänster äro för öfrigt så enkla och af så enahanda beskaffenhet, att för dem gällande taxor i olika orter föga variera beträffande annat än afgiftsbeloppen. Vidare omfattar regleringen enligt lagberedningens förslag ej heller tolgarna, enär så väl grunderna för tolgarnas utgörande som sättet för densammans beräkning äro i härom utfärdade förordning och kungörelse klart och uttryckligt bestämda.

Det särskildt väkta spörsmålet om rätt till tolag för de s. k. uppstäderna har lagberedningen dock upptagit till behandling särskildt i sitt betänkande och förordar i sådant hänseende att med ändring af stadgandet, att tolag för varor, hvilka sjöledes inkomma till någon af Finlands sjöstäder, men oförtullade befordras till uppstad och där förtullas, skall utgöras till förmån för den stad, där varornas lossning för vidare transport egt rum, hädanefter tolgarna skall tillkomma den stad, där vara förtullas och tolag uppbäres. Det är detta ändringsförslag, som torde komma att väcka opposition på en del håll, där man såsom t. ex. i Lovisa vid kalkylering beträffande nyanlagda trafikanstalter gjort sig räkning på inkomsten af tolgarna för transitovarorna. Det hufvudsakliga argument, som af lagberedningen härvid anføres, är — fränsett en historisk utredning af saken — att tolgarna ingalunda förämnats städerna för underhåll af kommunikationsanstalter, utan från början utgjort ett bidrag till bestridande af kommunala behof öfverhufvud. Om sjöstäderna anses hafva befogadt anspråk på godtgörelse, för det sjöledes inkommande varor passera deras hamn, äfven där desamma omedelbart befordras vidare till annan stad, så gäller detta dylika varor i allmänhet, oberoende af till hvilken stad de äro destinerade och oberoende af huruvida varorna äro tullpliktiga eller icke. Tolgarna för tullpliktiga gods, som är destinerade till uppstad, kan därför enligt lagberedningens tanke tjäna till surrogat för en godtgörelse af nyssnämnd slag.

Såsom föremål för den tillränade

regleringen kvarstå efter de ofvan angifna, af lagberedningen gjorda inskränkningarna endast de avgifter i trafiken, för hvilka uppbärande taxor fastställas i enlighet med föreskrifterna i kommunalförordningen. Visserligen skola förslagen till dessa taxor i regel underställas senatens pröfning och godkännande, men förslagens vidlyftighet och de växlande grunder, enligt hvilka de uppställts, hafva ofta omöjliggjort en genomgående granskning af dem, på samma gång hvarje jämförelse med förutgållande taxor till ytterlighet försvårats. Att taxor af senatens faststälts, hvilka bestämmningar innefatta en obehörig beskattning och att de fastställda taxorna sinsemellan visa betydande olikheter, har vid slikt förhållande ej kunna undvikas. Om härunder öfver i en del orter förekommit godtycke vid afgifternas påförande, torde detta hafva sammanhängt därmed, att taxorna ej varit affattade med tillräcklig tydlighet, utan lämnat tillfälle till olika tolkningar. Ej sällan äro taxornas bestämmningar alltför knapphändiga, i andra fall åter äro de så invecklade och mångordiga, att deras mening endast med möda kan utletas och en kontroll af debiteringarna för vederbörande trafikanter nära nog omöjliggjöres.

Afhjälpanandet af de missförhållanden, som nu ifrågavarande avgifter i trafiken hafva att uppvisa, skulle, anser lagberedningen, lättast och fullständigast ske genom att i författningsväg gemensamt för alla städer fastställa så väl afgifternas beskaffenhet som deras belopp. Denna utväg har, hvad de egentliga hamnavgifterna beträffar, anlitats i flere andra land. I dessa är emellertid hamnarnas byggande, underhåll och förvaltning uteslutande eller till största delen en statens angelägenhet, hvarför möjlighet här förefinnes att såsom ett helt betrakta kostnaderna för alla städens hamninrättningar. Där åter, såsom hos oss i regel är fallet, hamnarna byggas och underhållas af respektive kommuner själfva, låter sig en likformighet af omfördeladt slag svårigen genomföras. Fastmer bör vid afgifternas fastställande, på sätt vid 1872 års landtdag jämväl antyddes, hänsyn tagas till lokala förhållanden och egendomsligheter.

Den nuvarande ordningen, enligt hvilken taxorna för hvarje stad särskildt granskas och fastställas, synes altså på goda grunder lagberedningen böra bibehållas. Gällande stadganden angående formen för taxeförslagens behandling anser lagberedningen ej heller vara i behof af ändring. Men för att möjligheten en effektiv granskning af nämnda förslag, innan de till efterrättelse fastställas, håller lagberedningen för, att förslagen borde vara uppgjorda enligt vissa gemensamma normer och till sin uppställning öfverensstämma med hvarandra. Vid affattningen af berörda normer kan jämväl beaktas, hvad för en önskvärd föreklning och reglering af städernas trafikuppörd i öfrigt kan erfordras.

Då det ändamål, som här afses, ligger lika mycket i städernas eget som i det allmänna intresse, synes man hafva skäl att hoppas, yttaras lagberedningen, att städerna frivilligt skola göra hvad på dem ankommer för reformering af ifrågavarande avgifter. Vid sådant förhållande torde någon lagstiftning i ämnet icke blifva behöf, utan har lagberedningen tänkt sig, att de principer, på hvilka regeringen anser städernas taxaväsende böra byggas, endast skulle delgivas städerna och att iakttagande af dessa principer, där icke särskilda omständigheter föranleda annat, skulle utgöra en förutsättning för att i afseende på pröfning och fastställelse inkommet taxeförslag må kunna blifva till efterrättelse godkändt.

Lagberedningen antar, att mot detta förslag af städerna så mycket mindre kunna göras några befogade anmärkningar, som omordade gemensamma normer, enligt dess tanke främst borde hänföra sig till trafikuppördens formella sida, medan differentieringen af de hufvudsakliga afgiftsbeloppen och sålunda städernas totalinkomst af trafiken däraf föga berördes.

De hufvudsakliga principer, hvilka lagberedningen anser böra komma

till tillämpning vid taxeförslagens uppgjörande, hafva såsom ofvan nämndes tidigare relaterats i tidningspräsen.

* * *

Besättandet af de fem lediga verkchefsämternas läter vänta på sig.

För skolöverstyrelsen torde senatens kandidat vara lektor L. Necvius, medan på annat håll en man kommit i åtanke, hvars kandidatur man knapt ville sätta tro till. För landbruksstyrelsen talas det om friherre Gripenberg från Mustiala, men äfven om friherre Brunn från Petersburg. Till chef för statistiska centralbyrån har som bekant föreslågits doktor Hjelt, men här torde en i Ryssland tjänande ryttmästar Vidnäs stå i vägen med inflytelserik protektion. Hvad fängvårdsstyrelsen vidkommer, så torde den af senaten föreslagna öfverstelöjtnanten, friherre Gripenberg ha befunnits sakna nödiga juridiska insikter. Jämväl friherre Indrenius' för säker ansedd kandidatur till chefsposten i tullstyrelsen är nu mera vacklande.

Nyheter för dagen.

— **Hans Excellens Generalguvernören** anlände i går till Helsingfors.

— **Wärtsilä bruk.** Senaten har till ett utskott, bestående af senatorerna Fellman, Bergbom, Neovius och Åkerman, hänskjutit Wärtsilä aktiebolags anbud om att statsvärdet måtte för ett pris af 2 milj. mark inlösa en mängd hemmansjägenheter i Ilomants socken.

— **Afslag.** Senaten har afsagit Enontekis kommuns ansökan om Enontekis kapells afskjiljande till särskildt tingslag af Lappmarkens domsaga.

— **Kvinnan på farmaceutiska banan.** Senaten har bifallit till fröken Aino Paasonens ansökan om rätt att vinna inträde och befordran på farmaceutiska banan.

— **Fullmakt** har utfärdats för afskade öfversten Alexander Havemann & polismästarejtjänsten i Tavastehus.

— **Länestyrelsen i Nylands län.** Senaten har till ett utskott, bestående af senatorerna Eneberg, Bergbom och Boehm hänskjutit fördragandens i länestyrelsen i Nylands län framställning om missförhållanden vid sagda länestyrelse.

— **Understöd** ur fonden för värden om till arbete fullkomligt oförmögne personer har beviljats åt Lundo kommun för lytte inhyssesonen J. G. Lindén till belopp af 200 mark årligen under tre år.

Åbo stad och län.

— **Åbo stads historiska museum** har de senaste dagarna emottagit från officerskåren vid **St. Michels, Uleåborgs** och **Kuopio** värnpliktiga bataljoner ett antal dem tillhöriga föremål.

— **Fiskeritutställningen i St. Petersburg.** St. Petersburg, 9 mars. Prisen vid fiskeritutställningen tillkännagafs i dag kl. 3 e. m. Följande finska utställare erhöilo pris:

Fiskerimuseet, Evis fiskeristation, Vetenskapssocietets meteorologiska utskott erhöilo grand prix.

Eriksson, Evis, Nordgren, Nottbeck, Imatra och Sandman fackdiploim;

Wasa bomullsspinneri, Tammerfors linnespinneri, Åbo båtvärf, Wilhelmina Berglund, J. W. Fagerholm, Joh. Häggström, Ekenäs; Hirn, Sakkijärvi; A. Sundberg, W. Sjöblom, J. E. Wiberg, Jussaro, guldmedalj;

Hartonen, St. Michel; Åbo fiskeriskapsaffär; Blomgren, Hangö; Eklund, Jussaro; Sallmén, Koski; Hanell, Wiitasaari, silfvermedalj;

Richter, Hietanen; Anttila, Tyr-
vättö; Emil Sundholm, Ernst Sund-
holm, Esbo; Siitari, St Michel; K.
Sundberg, O. Sundberg, Jussaro,
bromsmedalj.

Holmsten, Ekenäs; Korvanen, Jo-
rois; Flygare, Munsala, tilldelades
hedersomnämmande.

— **Understödd åt folkskolor.**
Föreningen S. B. V. beslut vid möte
i går åt folkskolan i Euklinge by af
Kumlinge socken bevilja ett anslag af
32 mk till inköp af skriftmaterial.

Kommunalstämman i Sottunga med-
delad i skrifvelse till föreningen, att
kommunens fasta folkskola numera
kommit under tak, men ännu saknade
all inredning, förutom pulpetter för ele-
verna. För anskaffande af eriorderlig
vidare inredning hade ett belopp af
500 å 600 mk ansetts behöfligt, och
anhöll stämman om att föreningen måtte
för detta ändamål bevilja lämpligt an-
slag.

Då till bestyrelsens kännedom kom-
mit, att enahanda anhållan gjorts jäm-
väl hos föreningen Svenska Folksko-
lans Vänner, som Älven torde komma
att bevilja en del af det begärda an-
slaget, beslöt föreningen för folksko-
lan i Sottunga utanordna ett belopp
af endast 250 mark.

— **Passkontrollen i Marie-
hamn.** För utförande af passkon-
trollen i Mariehamn under år 1901
har stadsfiskalen drätskides beviljats
en ersättning om 800 mk.

— **Vint-räffarten.** Angaren
Bore I, som af snöstorn på Ålands
haf blifvit uppehållen rätt betydligt, i
det den ej ville utgå innan stormen
något gifvit sig, framkom hit kl. 1/2
natten mot i går medförande 18 pas-
sagerare.

Angaren returnerade åter i går till
Stockholm via Mariehamn med ett 20-
tal passagerare.

— **Dödsfall.** Den 10 dennes af-
led i Ekenäs handlanden *Carl Johan
Helin* i sitt 58 åldersår. Den nu af-
lidne hade tidigare varit bosatt i Åbo.
Han sörjes närmast af änka och 8 barn.

— **Epidemierna.** Ett fall af
skarlakansfeber har anmälts hos Meur-
man, Porthangsgatan 4. Af mässling
har inträffat 3 fall hos Gadolin, Brahe-
gatan 5, och 1 fall hos Hirn, Henriks-
gatan 7.

— **Folkskolorna.** För aflön-
ande af lärarinnorna vid Nötö folkskola
i Nagu har beviljats ett statsbidrag
om 600 mk.

— **Kronoboställena.** Senaten
har bifallit arendatorssonen Väinö
Johannes Suojanen ansökan att få
öfvertaga arendet af Nynäs boställe i
Nonsis socken.

— **Skattebref.** Senaten har
beviljat skattebref åt bonden Karl Aug-
ust Karlsson å 1/2 af Vesterbyds
krouhemman i Kumlinge by af Kum-
linge socken.

— **Af magistraten godkända
ritningar:** till förändring och till-
byggnad af boningshuset nr 3 samt
förändring af uthusbyggnaden nr 4 på
tomten nr 4 i 7 kv. och 8 stnd; till
anbringande af en takt trappuppgång
från gata till boningshuset nr 1 på
tomten nr 8 i 5 kv. och 9 stnd; till
förändring och tillbyggnad af bonings-
husen nr 1 och 5 på tomten nr 4
i 29 kv. och 7 stnd; till ett bonings-
hus af trä och en uthusbyggnad på
sten på tomten nr 3 i 12 kv. och 3
stnd; till ett boningshus af sten i två
våningar på tomten nr 7 i 30 kv.
och 7 stnd; till ett boningshus af trä
och en uthusbyggnad af sten på tom-
ten nr 3 B i 12 kv. och 4 stnd; till
ett boningshus af trä och en uthus-
byggnad af sten på tomten nr 3 C i
12 kv. och 4 stnd; till förändring af
inredningen i boningshuset nr 2 på
tomten nr 3 i 9 kv. och 8 stnd; till
ett boningshus af trä på tomten nr 6 i

i förra södra kvarteret; till tillbyggnad
af boningshuset nr 3 på tomten nr 1
i 5 kv. och 6 stnd samt till tillbyg-
nad af mindre stenhuset på tomten
nr 1 i 6 kv. och 6 stnd.

Andra Handikaps träfä- lingen

löpte i förgår af stapeln i närvara af
en rätt talrik tillstädeskommen publi-
k, som icke låtit atskräcka sig af den nå-
got skarpa vind, hvilken utgjorde den
sista lifyttringen af det yrsväder, som
alt sedan onsdagen dög öfver nöjden
och välat stora svårigheter att hålla
banan klar. Likväl hade man, tack
vare den upphöjda banvallen, lyckats
försätta banan i någorlunda dragligt
skick, men icke hunnit iselagga den,
hvaran dess yta icke föredede den
jämna beskaffenhet, att några fram-
stående rekord skulle därå kunna
presteras. Till den första, eller *för-
söksloppningen*, hade anmälts 10 hästar,
hvilka löpte en kilometer i 2 skof
(heats) och tränne samtidigt, en på
hvar sin sida af banan.

Resultat: (hästarna ordnade efter rek-
ord)

Handl. H. Gardbergs f. sto *Liisu*
1.57; 1.59; I priset.
Hyrkusken K. A. Vibergs f. sto
Virna 2.07; **2.01**; II pr.
Ekonomiedirektören F. F. Björns
sv. h. *Linnunpoika* 2.06; **2.02**; III
priset.

Landthush. J. Lohénmäkis f. h.
Valti **2.04**; 2.06; IV pr.

Passess. E. Blomqvists f. sto *Leimu*
2.08; 2.13.

Landthush. V. Paaskuntas f. sto
Suomi **2.10**; 2.15.

Landthush. O. Heikkiläs br. sto
Klaava **2.14**; 2.18.

Landthush. M. Anttilas f. h. *Pauli*
2.21; 2.25.

Ylitulos fr. Brunkkala h. **2.28**; **2.25**; samt

Landthush. E. Usitalos f. sto *To-
veri* 2.09; **2.02**; distanserad på grund
af långa inslag.

Efter att sålunda hafva lagt i da-
gen sin snabbhet komma ofvannående
hästar att bidden efter få åtnjuta den
höga äran att i handikapsloppning täf-
la i finare sällskap.

Till Handikapsloppningen hade den-
na gång anmälts 11 hästar, nämligen
5 hingstar och 6 ston, däribland flere
bekanta från föregående Handikaps-
loppning, hvilka nu änyo här måtte sina
krafter, hvaremot Ajatus, ehuru an-
mäld, afven denna gång försmåddes att
visa sig på styfva lina. Beträffande
denna täfling gjordes allmänt bland
publiken den fullt befogade anmärk-
ningen, att det drog väl långt på ti-
den innan startpunkterna för de täf-
lande hunnit blifva uppmätta. Detta
missförhållande berodde på att häst-
egarna icke hörsammat uppmaningen
att i god tid eller senast en timme
före träffäffingens början anmäla de
deltagande hästarna, samt till ej ringa
del därpå, att händelsevis en af de
täljande hade ett ovanligt dåligt tidi-
gare rekord, hvilket nödvändiggjorde
att mäta platserna för nästan alla ö-
riga hästar flere hundratal meter till-
baka, och sådant tager ju tid. Men
dylikt måste ovilkorligen för framtiden
undvikas, annars tröttnar publiken och
uteblir till stort men för själva saken.

Det blir därför nödvändigt att häden-
efter på det bestämdaste vägra till-
börlig för hästar, hvilka icke blifvit i
behörig tid anmälda. Emellertid var
det ganska trefligt att följa med själva
täflingen, som ofta gaf rätt spännande
moment, t. ex. då på en gång *Julle*,
Lykky och *Harmaa* kappades i en
klunga, hvilken dock efter några väx-
lingar upplöste sig sålunda, att den
sistnämnde af hästarna tog ledningen,

följd af *Lykky* och något längre bort
af *Julle*. Äfven *Lepo* sågs rätt grant
styra förbi *Raikas*, men nämndes där-
efter icke nämnvärdt lämna kavaljeren
bakom sig.

Extra, som alltid har någonting
„extra“ för sig, hade denna gång satt
sig i sinnet att göra ett sträck öfver
alla förväntningar genom att skena från
hela roligheten, hvilket föranledde egen-
aren att för denna gång afstå äfven
från den senare löpningen. Sålunda
förnämades det icke heller nu åskåda-
rens att se någon stjärna klart stråla
på den hippologiska himmelen.

Resultaten utlöst sålunda:
I priset tilldelades veterinär L. Fabri-
tius' Hippios sto *Virkutar*, en dotter
till Kirppu, för tiderna: **2.15** och 2.20
på 1,075 meter, motsvarande en kilo-
meter tid af **2.05**, hvaran den sål-
des förbättrade sitt tidigare rekord
med 17.5 sekunder.

II pr. tillföll täfingens *långsam-
aste* bäst ekonomiedirektören F. F. Björns
f. hingst *Kirppu*, en son till
gamla Kirppu. Denna framgång hade
den förnämligast att tecka den omstän-
digheten, att den vid en tidigare täf-
ling i Åbo varit synnerligen indispo-
nerad och presterat ett så dåligt rek-
ord, att den på grund därav nu kom
i åtnjutande af en något oproportion-
nerligt förmånligt respit. Startande från
själfva 0 punkten, blef dess kilometer-
tid 2.17 och **2.16**.

III pr. togs äfvenledes af en Kirppus
son, landthush. J. Lagerströms *Virkku*,
som tillryggalade 1,116 meter på resp.
2.17 och 2.20 (reducerad kilometer-
tid 2.02.7) samt

IV priset af hyrkusken Ahlboms grå,
förrt prisbelönta sto *Harmaa*, som nu
sprang 1,260.5 meter på 2.30, 2.29.5
och ytterligare vid omkörning med
veterinär K. A. Nyberg's *Lykky* (1.237.5
meter på resp. 2.38.5; 2.29.5 och **2.27.4**)
utgörande en kilometer tid af **2.00.1**)
samt handlanden W. Rohdes fuxhingst
Raikas (1.236 met. på 2.40, **2.30**,
och 2.34.5; km 2.01.5) förbättrade sin
tid till **2.26.5** motsvarande 1 m. 55.5
seks kilometer tid.

De återstående tre Kirppu ättlin-
garne J. H. Lindholms *Lepo*, A. Nord-
fors' *Julle* och O. Schärlands *Sievä*
förmådde denna gång icke förbättra
rekord och sålunda icke heller erfröja
sig något pris. Tiderna blefvo: för
Lepo 1.296 met. på **2.33** och 2.35
(kmtid 1.59); *Julle* 1.207.5 met. på
2.39 och 2.40 (kmtid 2.11.7), samt för
Sievä 1.204 met. 2.44 och **2.43** s.
(kmtid 2.16).

O. Kättiläs *Poika* hade tappat sko
och kunde därför icke deltaga i den
intressanta täflingen.

Om och genom att den absoluta ti-
den nu fälde utslaget, flere mindre be-
märkta trafvere erfröja sig pris, så
skulle dock ordningsföljden tedt sig
annorlunda, ifall den absoluta hastig-
heten slätt afgöra, hvarvör vi för att
låta afven dem vederfaras full rättvisa,
har nedan uppteget hästarna, ordnade
efter deras reducerade kilometer tid:

I *Harmaa* . . . 1.55.
II *Lepo* . . . 1.58
III *Lykky* . . . 2.00.1
IV *Raikas* . . . 2.01.5
V *Virkku* . . . 2.02.7
VI *Virkutar* . . . 2.05.6
VII *Julle* . . . 2.11.7
VIII *Sievä* . . . 2.16 och
IX *Kirppu* . . . 2.16

Rekord hafva vid denna täfling för-
bättrat:

Harmaa från 1.59.5 till **1.55**.
Lykky " 2.04.1 " 2.00.1
Raikas " 2.03. " 2.01.5
Virkku " 2.18. " 2.02.7
Virkutar " 2.23.1 " 2.05.6 och
Kirppu " 2.32.5 " 2.16.

De utdelade priserna, ehuru ringa
till belopp, erhöillo denna gång mång-
dubbel värde genom att de, liksom
under riddartidens tornäspel, utdelas
des ur sköna händer. Fröken *Karin*

ven sedan general Championnet den 15
januari 1799 hållit sitt intåg i Neapel
och förklarad landet införlifadt med
den franska republiken.

På den tiden fannos två berömda
röfvere i Italien. Den ena hetade Michele
Pezza med tillnamnet „Fra Diavolo“,
hvilken terroriserade landsvägen från
Rom till Neapel, dödade alla soldater,
som ålågssat sig från sina regemen-
ter, plundrade kurier och resande,
brandskattade bönderna och fick af en-
gelsmännen den komplimangen: „Denne
djävul i människobarn är som en en-
gel“, sånd från himmelen för vår rä-
kning“. Så länge hans offer blott voro
fransmän och italienare, sågo också
engelsmännen med glädje hans fram-
fart.

Den andre banditen var Gaetano
Mammone, hvars grymhet var vida
känd.

Under krigen dödade han med egen
hand 400 franske och neapolitanske
soldater, och man måste ovilkorligen
sympatisera med den harm, en frans-
man känner, då han läser konung Fer-
dinands af Neapel bref till „min käre
generall“ och till „min käre vän“.

Då det efter slaget vid Ansterlitz
1805 icke längre var möjligt att ställa
en regulier armé mot Napoleon, vände
sig drottning Carolina, Ferdinands ge-
mål, till röfverne. Hon kallade Fra
Diavolo till hjälp, och denne samlade

strax 200 röfvere, och nu började mord
i massats på fransmännen, mord, som
icke slutade, förrän fransmännen läm-
nade Italien.

Fra Diavolo själf blef emellertid till-
fångtagen och hängd i Neapel 1806.

* * *

Röfveriet i våra dagar skiljer sig
icke i någon synnerlig grad från forna
tidens. De modärna reflade gevären
ha aflöst turkarnes och Apeninijär-
nes långa bössor, men banditernas byte
är detsamma. Hvarje bonde, hvarje
vingårdsegare, hvarje person i Siciliens
bärgstrakter, i Apeniniernas dalar eller
på Greklands högslätter, hvilken ejder
en vacker dotter, betalar med glädje
skatt till röfverne i distriktet för att
hans boskap icke skall bli stulen, hans
vinstockar icke nedhuggna och hans
dottrar icke bortförda.

Men röfverne äro icke längre de
imponerande gestalter som i Fra Dia-
volos och Gaetano Mammones dagar
eller hvad de voro på den tid, då
Gasparone kommanderade sina män,
som en brigadgeneral kommanderar sina
bataljoner, höll sträng disciplin och
hade en sekreterare att föra sina böcker,
tills han blef gripen och kastad i ett
italienskt fångelse, där han fick sitta
i 46 år, då han ändtligen frigafs 1871.

Då och då framtrider emellertid en

Blomberg hade nämligen välvilligt upp-
offrat sig och trots vinterkyllan åtagit
sig prisdomarens ansvärsfulla och mö-
dosamma värf. Öfriga prisdomare voro
hrr handlandena *H. Suiberg* och *Vol-
ter Nordfors* samt hyrkusken *J. A.
Tuominen*.

Nästa Handikapstävling torde ega
rum den 23 dennes.

Aktiebolaget Päs- & kuvert- fabriken i Åbo

har tillsändt oss en synnerligen smak-
fullt utförd priskurant.

Ur förordet till priskuranten anföras
vi här nedan ett och annat om fabri-
kens uppkomst och utveckling under
dess 27-åriga väksamhet.

Affären grundades år 1874 af nu-
mera aflidne konsul *Carl Ferdinand
Frenckell* och äfvenledes aflidne hand-
landen *Gustaf Walter Rosenholm*.

Denna i ganska anspråklosh stil star-
tade fabrik blef den första i landet
för tillverkning af papperspåsar. Så-
som betecknande för tidens förhållan-
den må påpekas att all tillverkning
skedde för hand och att dagsillverk-
ningen uppgick till endast omkring
10,000 påsar per dag. Men ej ens
dessa villor att börja med ha tillräck-
ligt snabb åtgång, ty tack vare de
dåliga kommunikationerna blef kund-
kretsen inskränkt till stadens hand-
lande, hvilka ej heller köpte synner-
ligt mycket färdiga påsar, utan låto
sina butikbiträden tillverka dem under
lediga kvällstunder.

I april 1875 anskaffades tvänne ma-
skiner för tillverkning af brefkuvert.
Kort därefter såldes fabriken till n. v.
stadskassören Petter Forsman, som
flyttade densamma från dess ursprung-
liga plats, Hulegrändsgatan 8 till Köp-
mansgatan 17. Under fem års tid be-
höll hr F. fabriken i sin ego, hvar-
förr han i maj 1880 försålde den till
n. v. bankdirektören Otto Lundén, som
i april 1884 aträdde hälften af fabri-
ken till handlanden *E. Nylund*.

Hr Nylund fann snart, att fabriken
ej var i tillbörligt skick, hvarför han
införskref nya maskiner för kuverttill-
verkning och anskaffade en tryckpress
samt återflyttade fabriken till Humle-
gårdsgatan. De förbättrade varorna
medförde snart ökad afskättning och så
måste ännu en gång en större fabriks-
lokal anskaffas. Där fortsattes arbetet
med allt större iver, men trots för-
bättrade maskiner kunde man ej till-
godose den ständigt ökade efterfrågan
på varorna, hvarför hr Nylund, som i
mars 1887 blifvit ensam egare af affä-
ren ännu en gång såg sig tvungen att
anskaffa ny lokal.

Han inköpte gården nr 33 vid Ry-
ska kyrkogatan och lät där uppföra
lämpliga fabriksbyggnader och nödig-
befinna magasin.

Samtidigt anskaffades äfven förbätt-
rade och modärnare maskiner af alle-
hand slag, bl. a. maskiner för till-
verkning af papp-säskar. Med dessa
nya maskiner tordrick arbetet till 1896,
då man fann nödigt att ytterligare i
stor skala öka maskinernas antal. Man
inköpte tvänne tryckpressar, en ku-
vertmaskin, fälsmaskin, böjmaskin o.
s. v., hvarjämte stätteriet ökades med
nya stilar och öfriga utensilier samt en
stereotyp-inrättning. Samtidigt anskaf-
fades en ny 7 h. maskin i st. f.
den tidigare använda gasmotor.

En betydelsefull vändpunkt i fabri-
kens historia medförde året 1898, i
det hr Nylund då öfverlät affären till
ett bolag, i hvilket han själf blef haf-
vudintressent. Från Berlin engageras-
des en ny värmästare för fabriken
ledning och följande år lades grunden
till en ny, för fabriken afsedd sten-
byggnad i tre våningar.

Från denna byggnad med dess ljusa,
höga och rymliga arbetslokaler ingå

en mängd vällyckade fotografier fram-
ställande de olika rummen under på-
gående arbete. I subassessmentsvånin-
gen finnas lagerrum och rum för den
20 h. k. gasmotor, som användes för
fabrikens drift samt en 21 h. k. mo-
tor för drivande af en dynamomaskin
för anskaffande af elektriskt ljus till
samtliga lokaler. I andra våningen
inrymms den nya kuvertfabriken och i
tredje våningen är katongtillverkning-
en inrymd, hvilken gren af fabrika-
tionen ytterligare utvidgats därigenom,
att i vinden en lokal inrättats, som
kan mottaga en arbetspersonal af 40
arbetskor.

Sådan har fabriken utveckling varit
teknad i stora drag. Då denna
industrigrän hos oss är ganska för-
summad, kan man förutspå fabriken en
vacker framtid i all ämnerhet om den
ledes på samma energiska och insikts-
fulla sätt som hittills.

Såsom vi redan nämde är priskuran-
ten utförd på ett smakfullt och tillta-
lande sätt, som länder fabriken till all
heder. Publikationen är nämligen helt
och hållet utförd af fabriken själf.

Euterpe.

*Veckotidskrift för musik, teater och
skönlitteratur.*

Sedan början af innevarande år ut-
kommer i hufvudstaden under redak-
tion af magister *Karl Flodin* en publi-
kation med ofvan angifna titel. Tidi-
gare egnad så godt som uteslutande åt
musik, på hvilket område utgifvarne
under åratat förutredesvis såsom kriti-
ker i tidningspressen tillvunnit sig an-
seende och uppmärksamhet, har tid-
skriften från och med i år utvidgat sitt
format och samtidigt tilläsat sin redak-
tion genom tillträdet af ett flertal ya-
gre författare, som behandla äfventea-
ter, bildande konst, litteratur och andra
med dessa ämnen sammanhängande frå-
gor, förutredesvis så vidt det gäller
uppenbarelser i hemlandet. Då nu-
mera den periodiska pressen i Helsing-
fors är ytterst reducerad, synes det,
som om tidskriftens utkommande i sin
nya form vore rent af en naturnöd-
vändighet, och den form, som för ända-
målet blifvit vald, synes ur flere syn-
punkter lyckligt tilltalande, då den
undgamliga krets, som städes med öppet
visir läser Euterpes lässare få del af sina
uttalanden, eger den tilltalande egen-
skapen att förena undgömlig hänförelse
med tillbörlig aktning också för andras
åsikter, och att kläda allt i en omsorg-
fullt utarbetad form, något som man i
våra dagliga tidningar ej är så altför
van vid.

Vi skulle icke hafva egnat tidskrif-
ten en särskild uppmärksamhet, ifall
vi ej tillfälligtvis hade fått höra, att
den ej i Åbo är omfattad med så stort
intresse, som den synes oss förtjänt af.
Hit skall den anlända endast i vidpass
ett par tiotal exemplar. Såsom ett prof
på dess innehåll tilläta vi oss att refe-
rera dess senaste nummer. *Utgifvaren*
skildrar „En ny symfoni af Jean Sibé-
lius“, som utförts vid den berömda
kompositörens konsert senaste lördag.

Ragner Furuhjelm lämnar en redö-
görelse för de beaktansvärda synpunk-
ter, han vill finna i „Strömberges ar-
teckningar om Runeberg“. „Man stan-
nar tvehågen vid valet af uttryck“,

yttrar förf., „när man vill gifva ordens
form åt den glädje och värme, man kän-
ner vid läsningen af Strömberges verk.
Intet tyckes fullt motsvara hvad den
gamle mannen gjort sig berättigad af
med sin ofäsliga omsorg.“ En föl-
jande skönlitterär uppsats bär titeln
„Sirennernas sång“ och är en öfersätt-
ning efter original af den unge finska
diktaren *Walter Kilpi*.

K. Flodin lämnar en längre redogörelse för de
tidigare i Helsingfors gifna „Forsell-
Stenhammar-Aulin konserterna“. Vi ci-
tera ur den i följande en liten an-

märkning, som synes oss värd särskild
uppmärksamhet:

„Våra egna vokala artister ha för-
visso mycket att lära af hr Forsell, icke
minst konsten att sjunga en sång så,
att hvar ord tydligt höres. Ty mer än
dels är det fallet, att man hos våra
inhemska sångare och sångerskor med
möda förmår urskilja, på hvilket språk
de föredraga en sång, än mindre då de
enskilda orden.“ Det synes oss som
om denna anmärkning, hvilken gäller
den oförklarliga ringaktning, som van-
ligen bevisas den en komposition un-
derlagda texten, altför ofta förbises i
våra tidningars omnämmande af vokala
prestationer, kanhända därför, att den
borde så ofta upprepas, att den nästan
bleve regelbundet återkommande.

Gustaf Strengell skriver en uppsats
om „Tyska konstnärligtograr“, när-
mast med anledning af ett antal prof
på sådana, för det närvarande utställda
i Helsingfors. Ännu en gång tager
utgifvaren till ordet och genomgår
programmet vid „tjunde musikakademi-
en“. *O. Homén* refererar i korthet innehå-
let af den på Svenska teatern nyligen
gifna inhemska „Vesper“, en dramatisk
dikt i fem tablåer. Slutligen innehåller
häftet en öfersättning af Hans von
Bülow af *Gustaf Kuhl* samt noter.

Redogörelsen för ett nummer ger ju
endast en ungefärlig föreställning om
tidskriftens innehåll. En ren tillfälligt-
het är det naturligtvis att häftet ej in-
nehåller något bidrag på vers af våra
yngre svenskspråkiga diktare, hvilkas
använd aldrig pläga saknas. Vi kunna
ej annat än uppmana vännerna af vår
inhemska odling att egna tidskriften
större uppmärksamhet.

— **Skridskottäffingar i Hel-
singfors.** Vid i söndags i Hel-
singfors föranstaltade täffingar på
skridsko om mästerskapet för Fin-
land blefvo tiderna följande:

på 500 meter: F. Wathén första
priset för 49 1/2 sek., T. Tilander an-
dra priset för 49 1/2 sek., J. Wiini-
kainen tredje priset för 50 1/2 sek.

på 1,500 meter: första priset F.
Wathén, 2 min. 37 1/2 sek., andra
priset T. Tilander, 2 min. 37 1/2 sek.,
tredje priset J. Wiinikainen, 2 min.
41 1/2 sek.

på 5,000 meter: första priset F.
Wathén 9 min. 44 1/2 sek., andra
priset T. Tilander 9 min. 52 1/2 sek.,
tredje priset Johansson 10 min. 7
1/2 sek.

Då den, som tager första priset
i tvänne af tre täffingar enligt de
fastställda reglerna blir ånsk mästare
för året, tillerkändes mästerskaps-
titeln hr Wathén med desto större
skäl, som han denna gång vann
priset i alla tre täffingarna.

— **Rätt att afsläga examen.**
Farmaciestuderanden K. V. Wege-
lius' har berättigats att efter för-
kortad tjänstetid vidtaga med sig
för provisorsexamen föreskrifna stu-
dierna vid universitetets farmaceu-
tiska inrättning.

— **Rätt till tjänsteårs be-
räkning.** Yngre läneagronomen
A. Nordenstrenghar beviljats rätt
att i afseende å arvodesförhöjning
och pension tillgodoräkna sig tiden
från den 31 dec. 1891 till den 27
april 18

Amerikanska APPEL
å 80 p. per kg.
Radhes Hushållsanjovis,
Delikatess-SILL
i burkar samt kilotal hos
Oscar Grotell,
Slottsgatan 17.

Larssons Möbelmagasin.
Största och mest sorterade lager af möbler, möbelytter, järnsängar, madrasser och kassaskåp.
2352

ten i Kristinestad åt 506 män, 288 kvinnor och 141 barn, magistraten i Jakobstad åt 258 män, 92 kvinnor och 26 barn, magistraten i Kaskö åt 106 män, 60 kvinnor och 10 barn samt magistraten i Nykarleby åt 145 män, 90 kvinnor och 26 barn. — V. P.

— **Under marknadsdagarna** hade Viborgs djurskyddsförening afslutat 11 extra karlar för att hindra djurplågeriet. Genom dessas verksamhet bragtes ur lifvet 31 hästar. 5 tillbakagåfvos på särskilda villkor. — Vib. N.

— **En ny uppfostringsanstalt för gossar** har Vasa länss filialförening för värdlösa barns uppfostran beslutit inrätta i st. f. den i Laukas nyligen stängda enahanda anstalten. Då i länet dessutom finnes ett stort antal lemlytta barn af hvardera öfver 100, skall föreningen i Vasa stad eller dess omnejd öppna en arbetskola för lytta. Vid densamma skall äfven anordnas en ortopedisk klinik för botande af kroppsligheten. — V. P.

Literatur och konst.

— **Adertonde promenadkonser**on gifves i dag kl. 1/8 e. m. i Brackårshuset efter följande program: 1) Ouverture till „Muntra fruarna i Windsor“, Nicolai. 2) Die Throne bett, Romans, Tschakowsky. 3) Norsk rhapsodi II, Svendsen. 4) Finlandia, Sibelius. 5) a) Romanse G-dur, Beethoven; b) Mazurka, Zarzycki, hr H. Müller. 6) Ouverture till op. „Tannhäuser“, Wagner. 7) Frilingsstemmen, vals, Strauss. 8) Serenade Roccooco, Meyer-Hellmund. 9) Marsch Sarcena, Ganne. — **Svenska inhemska teatern** ger i morgon för tredje och sista gången Edvard Brandes' „Under lagen“, ett af de mest värdefulla styckena, som teatern i vinter uppfört.

Telegram till Å. T.

Lord Methuen sårad och tillfångatagen. — Betydande förluster för engelsmännen.

LONDON, 10 mars. Krigsministern uppläste i underhuset en depeesch från Kitchener, enligt hvilken lord Methuen blifvit angripen och tillfångatagen af Delarey. Methuen är sårad i låret. 51 engelsmän stupade och 77 sårades. 201 saknas.

Befarad turkisk sammanvärvning.

KONSTANTINOPEL, 10 mars. I palatset hyser man stora farhågor för att en sammansvärjning är å bane. Patrullerna på gatorna hafva fördubblats. Talrika häktningar ha företagits, isynnerhet i officerskretsar.

Turkiet och Kreta.

KONSTANTINOPEL, 10 mars. Porten har energiskt tillbakavisat fordringarna på utvidgning af kretensiska regeringens rättigheter.

Tullförbund i sydöstra Europa.

WIEN, 10 mars. I industriella kretsar yrkas enträget på att regeringen skall taga initiativet till afslutandet af en tullunion mellan Österrike, Rumänien, Grekland, Serbien och Bulgarien.

Insurrektionen i Central-Amerika.

PANAMA, 10 mars. 200 motinsurgenter utsända soldater blefvo vid San Eaglo öfverrumplade af

500 insurgenter. Soldaterna blefvo tillbakaslagna och förlorade talrika fångar.

Fredsunderhandlingarna.

LONDON, 10 mars. Meddelandena om att fredsunderhandlingar blifvit inledda äro att hänföra sig till underhandlingarna mellan Kitchener och Botha beträffande behandlingen af vissa fångar samt angående koncentrationslägren. En följd af underhandlingarna har varit frigivandet af ett antal fångar.

Tyska flottmanövrer.

KIEL, 9 mars. Varfven i Kiel och Danzig hafva af riksmarindepartementet erhållit befallning att påskynda förstoringsarbetena på de tre kust-pansarfartygen Hildebrand, Begwalff och Heimdal, så att dessa, förenade med Hagen till en division, kunna deltaga i detta års stora flottmanövrer.

Tronföljden i Serbien.

BUDAPEST, 9 mars. Härvarande serbiska generalkonsulat har konstaterat, att i Budapest vistas flere anhängare af Karageorgewitsch, hvilka stå i förbindelse med de missnöjda elementen i Serbien. Sätet för Karageorgewitsch's anhängares centralkomité har från Paris förlagts till Budapest. Den skall här utgifva en egen tidskrift.

Kabinettskris i Spanien.

MADRID, 9 mars. Ministerkris utbryter i morgon. Sagasta skall efter ministerrådet öfverrätta kabinetts demissionsansökan till drottningens regentinnan.

Upproret i Kina.

HONKONG, 7 mars. Telegram från missionsanstalterna i det inre af provinsen Shansi meddela att upproret icke är af allvarlig beskaffenhet samt att lugnet snart skall vara återställt.

KANTON, 10 mars. Upproret i Kwangsi attager. Ingen anledning till bekymmer förefinnes.

Från Skandinavien.

— **Ett svenskt statslotteri.** I dagarna har ett förslag inlämnats till svenska riksdagen om inrättande af ett svenskt statslotteri. Frågan behandlades i lördag.

— **Kvinnor som „domsmænd“.** Lagtinget beslöt i onsdags afton med öfvervägande pluralitet att tillstyrka odelstingets förslag, att kvinnor kunna väljas till „lagretsmænd“ och „domsmænd“. „Lärmed är“, skriver „Morgenbladet“, „saken afgjord och vi ha endast att se huru den skall komma att gestalta sig i praktiken“.

Ett nytt Andréerykte från Amerika.

Från London telegraferas: Tidningarna innehålla ett telegram från Newyork, i hvilket meddelas, att från Winnipeg ingått telegram om att den upp-täktsexpedition, som för två år sedan utsändes för att söka upplysningar om André's öde, nu återvändt och bekräftat sitt förut lämnade meddelande om att André och hans två följeslagare blifvit skjutna af eskimåer. Man har funnit åtekilliga lämningar af André. För att erhålla någon bekräftelse å ofvanstående meddelande har en af St. D:s medarbetare besökt amerikanske ministern Thomas, hvilken emellertid ej erhållit någon som helst underrättelse i saken och för egen del ansåg det nu ingångna meddelandet vara lika litet trovärdigt som föregående från samma håll härstammande André-historier. St. D. har med anledning af telegrammet äfven hört sig för hos dr N. Ekholm, hvilken ju står André-expeditionen mycket nära, och denne uttalade härvid, att han för sin del icke ansåg telegrammet värdt den minsta tilltro, enär där ej uppgifves, att upp-täktsexpeditionen fört med sig lämningar som kunde konstateras vara af André-expeditionen. De bofynd, som

hittats gjorts, gäfvos äfven vid handen att André ej kunnat nedkomma i dessa trakter. Prof. Nathorst, hvilken en medarbetare äfven besökt, för att utröna hans åsikt, ansåg att det hela än så länge borde mottagas med stor försiktighet. Möjligt vore ju att ballongen, sedan den befriats från ballast och gondolen, kunnat föras så långt söder ut som till Winnipeg, men att André och hans följeslagare skulle kunnat komma dit vid lifvare nästan otänk-bart. „Det vore glädjande“, yttrade professorn, „om min åsikt härutinnan visade sig vara falsk, men så länge ej några bevis föreligga, måste jag hålla fast därvid.“

Angående den „kommission“ som nu skulle ha funnit lämningarna efter André, hade sig prof. Nathorst intet bekant.

För att erhålla något meddelande om hvad André's broder, direktör André, tänker i saken, gaf St. D. sin korrespondent i Göteborg i uppdrag att i detta syfte uppsöka direktör André. Från sitt samtal med denne meddelar korrespondenten, att direktör André för sin del ej faun det telegrafiska meddelandet osannolikt, då han alltid varit af den uppfattningen, att nord-polexpeditionen skulle komma tillbaka öfver Amerika.

För att erhålla ett möjligt pålitligt besked rörande de om André-expeditionen ingångna meddelandena afstod Stockholms Dagblad ett telegram till en af deltagarna i den bekanta Baldwin—Ziegler'ska expeditionen, hr V. Ziegler, bosatt i Newyork.

På detta telegram anlände ett svar, som i öfversättning har följande lydelse: „Meddelandet förnekas af högsta vederbörande vid Hudson-bay-kompaniet.“

Ziegler.“

Genom Sv. T. har senare ingått följande telegram, gående i samma riktning: „London, 7 mars. Till „Reuters Office“ telegraferas från Winnipeg: Meddelandet om, att André skulle hafva blifvit död af eskimåer, grundar sig på en ren dikt och stöder sig på ett redan för två år sedan utsläppt meddelande. Hudson-Bay-kompaniets direktör förklarar hela historien uppdiktad.“

Från andra land.

— **Öfversämningarna i Spanien.** Flere af floderna i Spanien ha öfversvämmat sina stränder och anställt stora ödeläggelser. Telegram till franska tidningar från Madrid och Sevilla af lördagen meddela därom följande: På järnvägslinjerna Burgos—Ariza och Madrid—Toledo har förbindelsen blifvit fullständigt afbruten. De skador som öfversämningarna i Tajodalen förorsakat äro oberäkneliga. Befolkningen måste mågenestades söka sin tillflykt på hustaken. Från Sevilla meddelas, att Guadalquivir anställt stora skador och fortfarande stiger. Ciudad Real hotas af Guadianas öfversämning. Tre hus hade sammanstörtat, utan att dock någon människa omkommit. Gatorna voro förvandlade till floder.

Skämt.

— **Från Samoa.** En tysk-samoansk tidning ger en skildring af lifvet på Samoa på följande sätt: Det är ju glädjande, att Samoa, speciell Apia, har tagit ett vackert uppsving. Allt framåt: de föddas antal öfverstiger dödsfallen i afsevärd mån. Mittären tillager i fotna och bekvämlighet, och medborgarkänslan är hög. Den ene upp-offrar sig för den andre af blott medbroderlig kärlek. Men häromfattningen kunde man dock göra en viss klagelse: man lät en man bli liggande. Och detta var så egendomligt, att jag frugade värden, som jag träffade framför värds-huset, hvad orsaken var. — Hur kan ni låta en människa dricka sig så onykt och sedan låta honom bli liggande utanför dörren? — Ja — sade värden — för det första har mannen ej druckit något här, och för det andra är han ej så drucken. Han drack på värds-huset bredvid blott en flaska sekt, och på densas etikett stod: „Bör förvaras liggande“, och det gör han nu. — Men då karlens läge, med lufvudet på marken och beeen upp på trappan, gjorde mig ondt, tog jag och skakade honom för att muntra upp honom. — Då han vaknade, blickade han vildt omkring sig, tog sig om halsen och började skrika. — Hvarför skriater ni? — sade jag. — Jag ville ha er upp för att blodet ej skulle stiga er åt hufvudet, så att ni aldrig skulle vakna. — Snälla herrn — sade han — jag drömmer just, att jag fallit i en brunn och att värdnet redan stod mig till halsen. Men nu känner jag mig så nöjd och belåten med att min krage är torr, och därför måste jag skrika! — **Damen med det kinesiska skärpet.** Under boxarupproret i Kina kom en amerikansk dam i Washington på den idén att visa sina kinesiska sympatier genom att bära på sig ett skärp med silverspänne, bestående af kinesiska bokstäver. En annan dam, som icke ville vara sämre än en anna, trodde sig förbättra denna idé genom att låta af sig förfärdiga ett helt skärp, bestående af kinesiska bokstäver af silfver, hopfogade medelst små silfverkedjor, och födrätt med röd ptych, som lysste fram mellan bokstäfvarna. En dag kom en elegant kines fram till henne på gatan, lyfte sin hatt och bad att få uttrycka sin tacksamhet för damens ådagalagda sympati för hans lands folk och tillade, att icke blott skärpet var vackert, utan äfven inskrifvet på detsamma. Damen frågade nyfiskt, hvad denna inskrift kunde vara, och fick till svar, att dessa bokstäver upprepadet två önskingar alternativt, nämligen: „Mätte jag få 50 söner!“ och „Mätte alla mina fiender dö i tortyr!“ Kinesen tillade godmodigt, i det han åter höjde på hatten och afstegade sig, att båda önskingarna skulle nog uppfyllas, eftersom de upprepadet så många gånger på det burna skärpet. Damen visade sig icke mera med detta skärp.

hafva vi något som helst territoriet mål. Våra intressen i Ostasien äro, med undantag af skyddet af de tyske missionärerna, som vi anse för en hedersplikt, uteslutande af ekonomisk natur. Den engelsk-japanska öfverens-kommelsen, som, så vidt vi känna dess innehåll, blott har till uppgift att upprätthålla status quo i Ostasien, är i intet henseende till skada för de tyska intressena därestades. Öfverens-kommelsens bestämmingar till förmån för det kinesiska rikets själfständighet och integritet vidkomma ej Tyskland. Vi svarade därför, då efter öfverens-kommelsens avslutande lämnades oss meddelande om dess innehåll, att den tysk-engelska öfverenskommelsen af d. 16 oktober 1900 icke berördes af den engelsk-japanska traktaten. Den tysk-engelska öfverenskommelsen berör nämligen den tyska handels och den tyska skeppsfartens fria tillträde till Jangtaeflodens territorium och gör värt ekonomiska likaberättigande i Jangsedalen gällande, i det den förklarar den „öppna dörrens“ princip, och denna öfverenskommelse fortfar att bestå. Till engelska blad har telegraferats från Peking — jag har här ett tidningsutklipp med ett sådant Times-te-legram — att vi på andra länders bekostnad sträffa efter monopoler i Shantung. Jag skall ej dröja ett ögonblick att vrida halsen af ankan (Munterhet). Tyskland åstundar ej heller i Shantung annat än „den öppna dörr“. Vi eftersträffa öfverhufvud i Kina ingen extra fördel, utan endast samma rationer som andra vilja hafva. Därför kom rikskanslern till den i storpolitiskt afseende mest intressanta afdelningen i sitt tal: „Jag har“ — fortfor Bülow — „här och där i den utländska prässen fått förmodandet att Tyskland skulle hafva medvärkat vid de förhandlingar, som förde till afslutandet af den engelsk-japanska alliansen. Om en sådan medvärkan kan äls ej blifva något tal. Det enda, som föreligger, är att den engelska och den japanska regeringen lämnat oss meddelande om öfverenskommelsen efter dess afslutande. Detta utgjorde ett bevis på den tillit, tyska Kinapolitiken funnit hos öfriga makter. Därför ha vi också på det höfigaste tackat för denna upplysning. Men jag konstaterar, att vi hafva haft kännedom om den japanska öfverenskommelsens innehåll före dess offentliggörande, hvilket om jag ej missminner mig försiggick den 11 februari, men detta ej förrän den undertecknades den 30 januari. Med andra ord: vi hafva mottagit meddelande om dess uppkomst, men vi hafva icke ställt fadder åt den samma, och vi hafva följaktligen med paterteten intet att skaffa. (Munterhet). Detta säger jag er, mina herrar, utan någon som helst tendens, sine ira et studio.

Politiska nyheter.

Ett tal af Bülow.

Milliardpalatset i Berlin hade den 3 mars en stor dag. Den afdelning af finanslagen, som berör expeditionen till Ostasien, stod på dagordningen. Ut-skottet har nedsatt de af regeringen skäade bevilningarna. Man väntade därför bestämt, att greve Bülow själf skulle taga ordet till försvar för sina penningefordringar och för sin politik. Både diplomatologen och de öfriga ähoreplaterna voro också öfverfyllda, vid förbundsradsbordet sågs en hel skara officiella herrar, många i uniform, och blott i själfva riksdagsalen vittnade tomta stolar om vissa riksdags-mäns brist på intresse för tyska rikets affärer.

Publikens förväntningar kommo ej heller på skam. Strax vid mötets början kl. 1 höll rikskanslern, greve v. Bülow sitt inträde med en stab af statssekreterare och en hel här af regeringskommissarier.

Rikskanslerns tal var tydligen omsorgsfullt förberedt. Han tog emot sin vana icke genast till ordet, utan väntade lugnt, hvad centermannen, friherre v. Hertling, för resten en sällsynt gäst i riksdagen, och den alltid trofaste oppositionsmannen Richter samt den nationalliberala storpolitikern dr Hasse hade att säga om Tyskland och Kina.

Mycket var det icke, och till och med Richters tal föreföll ovanligt matt. Denne fordrade, att de tyska occupationstrupperna skulle dragas tillbaka från Kina, emedan utgifterna för dem måste betäckas genom lås eller nya skatter. Han gjorde den träffande anmärkningen, att Tyskland på grund af fördelningen af den kinesiska krigska-deersättningen egentligen blott borde uppställa en femtedel af occupationstrupperna, och att japaneserna, amerikane, italienarne och österrikarne hade bortdragit sina trupper, medan blott ryssarne blifvit kvar, där det fans ryska intressen att försvara. Men för resten höll Richter sig till de finansiella betänkligheterna. Hertling och Hasse gjorde ej många invändningar. I stället rörde de vid den engelsk-japanska traktaten af den 30 januari 1902 och bragte därmed under diskussion den fråga, som Bülow beredt sig på att försvara.

Man skulle starkt öfverdrifva, om man påstode, att den fjärde nytyske rikskanslern höll något värligt stort tal för att klargöra den nyaste tidens betydelsefullaste planetariska fråga, men hans tal innehöll enkla, intressanta anmärkningar och ett par nya upplysningar.

„I den tyska politikens hållning och ställning“ — sade greve Bülow — „sker icke någon förändring genom den engelsk-japanska öfverenskommelsen; hvarken i Kina eller på Korea

hafva vi något som helst territoriet mål. Våra intressen i Ostasien äro, med undantag af skyddet af de tyske missionärerna, som vi anse för en hedersplikt, uteslutande af ekonomisk natur. Den engelsk-japanska öfverens-kommelsen, som, så vidt vi känna dess innehåll, blott har till uppgift att upprätthålla status quo i Ostasien, är i intet henseende till skada för de tyska intressena därestades. Öfverens-kommelsens bestämmingar till förmån för det kinesiska rikets själfständighet och integritet vidkomma ej Tyskland. Vi svarade därför, då efter öfverens-kommelsens avslutande lämnades oss meddelande om dess innehåll, att den tysk-engelska öfverenskommelsen af d. 16 oktober 1900 icke berördes af den engelsk-japanska traktaten. Den tysk-engelska öfverenskommelsen berör nämligen den tyska handels och den tyska skeppsfartens fria tillträde till Jangtaeflodens territorium och gör värt ekonomiska likaberättigande i Jangsedalen gällande, i det den förklarar den „öppna dörrens“ princip, och denna öfverenskommelse fortfar att bestå. Till engelska blad har telegraferats från Peking — jag har här ett tidningsutklipp med ett sådant Times-te-legram — att vi på andra länders bekostnad sträffa efter monopoler i Shantung. Jag skall ej dröja ett ögonblick att vrida halsen af ankan (Munterhet). Tyskland åstundar ej heller i Shantung annat än „den öppna dörr“. Vi eftersträffa öfverhufvud i Kina ingen extra fördel, utan endast samma rationer som andra vilja hafva. Därför kom rikskanslern till den i storpolitiskt afseende mest intressanta afdelningen i sitt tal: „Jag har“ — fortfor Bülow — „här och där i den utländska prässen fått förmodandet att Tyskland skulle hafva medvärkat vid de förhandlingar, som förde till afslutandet af den engelsk-japanska alliansen. Om en sådan medvärkan kan äls ej blifva något tal. Det enda, som föreligger, är att den engelska och den japanska regeringen lämnat oss meddelande om öfverenskommelsen efter dess afslutande. Detta utgjorde ett bevis på den tillit, tyska Kinapolitiken funnit hos öfriga makter. Därför ha vi också på det höfigaste tackat för denna upplysning. Men jag konstaterar, att vi hafva haft kännedom om den japanska öfverenskommelsens innehåll före dess offentliggörande, hvilket om jag ej missminner mig försiggick den 11 februari, men detta ej förrän den undertecknades den 30 januari. Med andra ord: vi hafva mottagit meddelande om dess uppkomst, men vi hafva icke ställt fadder åt den samma, och vi hafva följaktligen med paterteten intet att skaffa. (Munterhet). Detta säger jag er, mina herrar, utan någon som helst tendens, sine ira et studio.

Engelska flottan och kolonierna.

År 1897, vid drottning Victorias 60 års-jubileum, lät Chamberlain i omsorgsfullt valda ord koloniernas i London fersamlade premiärministrar tydligt förstå, att England icke underhölle sin dyra flotta blott för försvaret af sin egen lilla ö, utan också för försvaret af de stora transmarina kolonierna, och att följaktligen större bidrag till kostnaderna från kolonierna icke vore öwalmkoma. Visserligen har också först Bismarck med sin skarpa politiska blick förutsett och inlett världspolitik. I detta liksom i andra henseenden stå vi — det har jag allaredan uttalat på ett annat ställe — på hans skuldor. Men jag tror, att han knapt skulle ansett

det omfång, världspolitikens numera antagit, möjligt. „Man har från tre håll definierat begreppet världspolitik. Om man med hr Richter med världspolitik förstår det att börja med allt och att blanda i allt, så är jag — det har jag gifvit bevis på — den beständaste motståndare till en sådan världspolitik. Men jag är anhängare af den världspolitik, som erkänner, att Tyskland har intressen i alla delar af världen och att det vill beskydda dessa.“

Det är ett tydligt bevis på den tyska riksdagens brist på sådana män, som behärska de storpolitiska frågorna, att ingen åtog sig att närmare belysa tyska rikskanslerns uttalanden om den engelsk-japanska öfverenskommelsen. Och dock fans det värligen svaga punkter i greve v. Bülow's rätt ytliga uttalanden. Särskildt hade det bort vara viktigt för tyska riksdagsmän att få klarhet öfver förhållandet mellan den engelsk-japanska och den engelsk-tyska traktaten. När greve v. Bülow meddelade den engelska regeringen, att den engelsk-tyska traktaten icke beröres af den nya engelsk-japanska öfverenskommelsen, kunde det vara af intresse att få veta, om de engelska statmännen blott hafva afviktit detta meddelande med ett ironiskt småleende för denna upplysning. I alla händelser är det Bülow's uttalandet tämligen meningslöst redan på den grund, att England måste söka en öfverenskommelse med Japan, därför att Tyskland af „hansyn“ till Ryssland tolkade traktaten af den 16 oktober 1900 så, att den icke längre hade något intresse för England. Det framgår också tydligt nog af Bülow's uttalanden, att han just icke hyser någon särdeles tillit till Englands tysk-vänliga afseiter i Ostasien. Särskildt må framhållas, att Bülow i sitt tal den 3 mars antydde tvifvel om att den engelska och den japanska regeringen väkligen hade betrött honom hela innehåll af deras öfverenskommelse af den 30 januari 1902.

År 1897, vid drottning Victorias 60 års-jubileum, lät Chamberlain i omsorgsfullt valda ord koloniernas i London fersamlade premiärministrar tydligt förstå, att England icke underhölle sin dyra flotta blott för försvaret af sin egen lilla ö, utan också för försvaret af de stora transmarina kolonierna, och att följaktligen större bidrag till kostnaderna från kolonierna icke vore öwalmkoma. Visserligen har också först Bismarck med sin skarpa politiska blick förutsett och inlett världspolitik. I detta liksom i andra henseenden stå vi — det har jag allaredan uttalat på ett annat ställe — på hans skuldor. Men jag tror, att han knapt skulle ansett

sig direkte till bagarboden lika lycklig som en på bete utsläpt häst. Hos Jourdan var han härsken, den aktade, allrädande vännen.

Med koralagda armar och stolt uppsyn frågade han af kamraterna: — Nå hvad säger ni om den här historien?

— Käre vän, svarade Froussac, för Trebosc är det här en bra mycket större olycka än för dina matmödrar, som äro miljonärskor.

— Jag aktar mig nog, att ankla någon, hvem det vara må... Det är nog sant, att frökarna Sébe med lätt-het kunna mista tjugutusen francs. Det är för dem som en vattendroppe för hafvet.

— Afskyvärdt, afskyvärdt! förklarade vännerna, som gärna smickrade den blifvande värds-husvärden.

Denne återtog: — Man måste dock medgifva, att Trebosc har skenet emot sig. En snickare eller en läsmend allena förmår smyga sig in i ett hus utan att skada dörren och öppna en järnkista utan att synnerligen tilltyga den. Vi hade kanske kunnat förtiga hela saken och icke anmäla den för att undvika allt därmed följande obehag. Men frökarna hade i alla fall ej vidare använt honom, och det hade ju sett mistänkt ut om Trebosc ej längre arbetat hos dem?... Föröfrigt tyckes hela världen anse honom som den skyldige.

— Ja, hela världen, utom några original sådana som Tabacco! inföll Gineste. Ack, i hvilken falla vi lätt locka oss! Med dessa ord skyndade hon ut i köket för att undslippa sin sons förebråelser. Jourdan lade ej längre lust hvarken att spela eller dricka. Hans vännar däremot läto sig konjaken väl smaka och slog äfven i ett glas åt Caissial. Denne lade återigen armarna i kors öfver bröstet, kanske för att bättre trycka mot sitt hjärta de sedelbundna, han på morgonen instufvat i sin rockficka. Plöteligt greps han af skrämsel liksom ett djur ute på vägen skyggar till för skuggan af ett träd, som rör sig för vinden. Ty grannearne ut på gatan hade af nyfikenhet att få se och höra honom småningom närmast sig allt mera och stod nu med pannorna trykta mot rutana.

den omfång, världspolitikens numera antagit, möjligt. „Man har från tre håll definierat begreppet världspolitik. Om man med hr Richter med världspolitik förstår det att börja med allt och att blanda i allt, så är jag — det har jag gifvit bevis på — den beständaste motståndare till en sådan världspolitik. Men jag är anhängare af den världspolitik, som erkänner, att Tyskland har intressen i alla delar af världen och att det vill beskydda dessa.“

Det är ett tydligt bevis på den tyska riksdagens brist på sådana män, som behärska de storpolitiska frågorna, att ingen åtog sig att närmare belysa tyska rikskanslerns uttalanden om den engelsk-japanska öfverenskommelsen. Och dock fans det värligen svaga punkter i greve v. Bülow's rätt ytliga uttalanden. Särskildt hade det bort vara viktigt för tyska riksdagsmän att få klarhet öfver förhållandet mellan den engelsk-japanska och den engelsk-tyska traktaten.

När greve v. Bülow meddelade den engelska regeringen, att den engelsk-tyska traktaten icke beröres af den nya engelsk-japanska öfverenskommelsen, kunde det vara af intresse att få veta, om de engelska statmännen blott hafva afviktit detta meddelande med ett ironiskt småleende för denna upplysning. I alla händelser är det Bülow's uttalandet tämligen meningslöst redan på den grund, att England måste söka en öfverenskommelse med Japan, därför att Tyskland af „hansyn“ till Ryssland tolkade traktaten af den 16 oktober 1900 så, att den icke längre hade något intresse för England. Det framgår också tydligt nog af Bülow's uttalanden, att han just icke hyser någon särdeles tillit till Englands tysk-vänliga afseiter i Ostasien. Särskildt må framhållas, att Bülow i sitt tal den 3 mars antydde tvifvel om att den engelska och den japanska regeringen väkligen hade betrött honom hela innehåll af deras öfverenskommelse af den 30 januari 1902.

Engelska flottan och kolonierna.

I engelska underhuset meddelade amiralitetssekreteraren Arnold-Forster d. 25 febr., att när koloniernas premiär-ministrar kommo till kröningshögtid-ligheterna i London, skulle engelska regeringen begagna tillfället för att till dem framställa frågan huru de tänkt sig, att de själva förvaltande kolonierna skulle deltaga i kostnaderna för den engelska flottan. Den engelska flottan kostar nu de skattepliktiga i England, Skottland och Irland 29 millioner p. st. om året och hvarje enskild invånare i de tre länderna betalar i medeltal 15 shillings till den engelska marinen, som i alla zoner beskyddar de brittiska kolonierna.

År 1897, vid drottning Victorias 60 års-jubileum, lät Chamberlain i omsorgsfullt valda ord koloniernas i London fersamlade premiärministrar tydligt förstå, att England icke underhölle sin dyra flotta blott för försvaret af sin egen lilla ö, utan också för försvaret af de stora transmarina kolonierna, och att följaktligen större bidrag till kostnaderna från kolonierna icke vore öwalmkoma. Visserligen har också först Bismarck med sin skarpa politiska blick förutsett och inlett världspolitik. I detta liksom i andra henseenden stå vi — det har jag allaredan uttalat på ett annat ställe — på hans skuldor. Men jag tror, att han knapt skulle ansett

sig direkte till bagarboden lika lycklig som en på bete utsläpt häst. Hos Jourdan var han härsken, den aktade, allrädande vännen.

Med koralagda armar och stolt uppsyn frågade han af kamraterna: — Nå hvad säger ni om den här historien?

— Käre vän, svarade Froussac, för Trebosc är det här en bra mycket större olycka än för dina matmödrar, som äro miljonärskor.

— Jag aktar mig nog, att ankla någon, hvem det vara må... Det är nog sant, att frökarna Sébe med lätt-het kunna mista tjugutusen francs. Det är för dem som en vattendroppe för hafvet.

— Afskyvärdt, afskyvärdt! förklarade vännerna, som gärna smickrade den blifvande värds-husvärden.

Denne återtog: — Man måste dock medgifva, att Trebosc har skenet emot sig. En snickare eller en läsmend allena förmår smyga sig in i ett hus utan att skada dörren och öppna en järnkista utan att synnerligen tilltyga den. Vi hade kanske kunnat förtiga hela saken och icke anmäla den för att undvika allt därmed följande obehag. Men frökarna hade i alla fall ej vidare använt honom, och det hade ju sett mistänkt ut om Trebosc ej längre arbetat hos dem?... Föröfrigt tyckes hela världen anse honom som den skyldige.

— Ja, hela världen, utom några original sådana som Tabacco! inföll Gineste. Ack, i hvilken falla vi lätt locka oss! Med dessa ord skyndade hon ut i köket för att undslippa sin sons förebråelser. Jourdan lade ej längre lust hvarken att spela eller dricka. Hans vännar däremot läto sig konjaken väl smaka och slog äfven i ett glas åt Caissial. Denne lade återigen armarna i kors öfver bröstet, kanske för att bättre trycka mot sitt hjärta de sedelbundna, han på morgonen instufvat i sin rockficka. Plöteligt greps han af skrämsel liksom ett djur ute på vägen skyggar till för skuggan af ett träd, som rör sig för vinden. Ty grannearne ut på gatan hade af nyfikenhet att få se och höra honom småningom närmast sig allt mera och stod nu med pannorna trykta mot rutana.

— Ja, hela världen, utom några original sådana som Tabacco! inföll Gineste. Ack, i hvilken falla vi lätt locka oss! Med dessa ord skyndade hon ut i köket för att undslippa sin sons förebråelser. Jourdan lade ej längre lust hvarken att spela eller dricka. Hans vännar däremot läto sig konjaken väl smaka och slog äfven i ett glas åt Caissial. Denne lade återigen armarna i kors öfver bröstet, kanske för att bättre trycka mot sitt hjärta de sedelbundna, han på morgonen instufvat i sin rockficka. Plöteligt greps han af skrämsel liksom ett djur ute på vägen skyggar till för skuggan af ett träd, som rör sig för vinden. Ty grannearne ut på gatan hade af nyfikenhet att få se och höra honom småningom närmast sig allt mera och stod nu med pannorna trykta mot rutana.

— Ja, hela världen, utom några original sådana som Tabacco! inföll Gineste. Ack, i hvilken falla vi lätt locka oss! Med dessa ord skyndade hon ut i köket för att undslippa sin sons förebråelser. Jourdan lade ej längre lust hvarken att spela eller dricka. Hans vännar däremot läto sig konjaken väl smaka och slog äfven i ett glas åt Caissial. Denne lade återigen armarna i kors öfver bröstet, kanske för att bättre trycka mot sitt hjärta de sedelbundna, han på morgonen instufvat i sin rockficka. Plöteligt greps han af skrämsel liksom ett djur ute på vägen skyggar till för skuggan af ett träd, som rör sig för vinden.

att detta lands invånare samtidigt hafva rätt att rösta och bestämma om denna summas indrivande och användande. Indiernas hafva öfverhufvud taget inga konstitutionella rättigheter. De hvita australierna och kanadenserna äro emellertid inga indier, och det vore orimligt att tillhålla dem att obligatoriskt bidraga till den engelska marinbudgeten utan att samtidigt erbjuda dem sate och stämma i det engelska parlamentet. På denna möjlighet tänker f. n. ingen, och äfven om det vore möjligt — hvad skulle följden blifva? Australiens och Kanadas politik fullföljer i många afseenden så helt andra intressen än Englands politik, så att en varaktigt förening af representanter från så vitt skilda länder als icke skulle visa sig gagnelig.

Obligatoriska bidrag af de engelska kolonierna till den engelska marinbudgeten kan därför den engelska regeringen svårigen fördrå, utan den måste nöja sig med frivilliga bidrag, sådana som Kapkolonien hittills ensam lämnat.

Telegram ur senaste post

De dansk-västindiska äarna.

Deras ställning efter inkorporeringen.

KÖPENHAMN, 7 mars. Berlingske Tidende upplyser officiellt, att de dansk-västindiska äarna efter inkorporeringen erhålla tullfrihet för varor, som införas till Förenta staterna; att ärnas invånare visserligen blott blifva amerikanska undersåtar och icke amerikanska medborgare samt sålunda ej få rätt att rösta vid val till kongressen eller presidentkapet, men att detta saknar praktisk betydelse; samt att det, i motsats till hvad från olika håll uppgifvits, icke finnas frihamn på någon af äarna.

Oron i Belgien.

Gatustrider i Bryssel.

BERLIN, 7 mars. Till Localanzeiger meddelas från Bryssel: Efter det socialdemokratiska mötet i går drog en skara af 500 socialister, borgaregardister och studenter genom gatorna. Det kom till sammanstötning mellan skaran och polisen, som högg in med blanka vapen. Två personer dödades. Järnvägsstyrelsen har fått order att hålla tåg färdiga för trupptransporter.

Presidenten Loubets ryska resa.

PARIS, 7 mars. "Echo de Paris" meddelar följande angående programmet för presidenten Loubets resa till Petersburg: Den 17 maj lämnar presidenten Dunkerque ombord på kryssaren "Masséna", ledsagad af en eskader på fyra fartyg. Upphållet i Ryssland skall vara 21—25 maj. Den 30 maj skall presidenten, enligt beräkning, vara åter i Dunkerque. Innan deputeradekammarernas förhandlingar avslutas, ämnar regeringen framlägga förslag om beviljande af medel till resan.

De franska grufarbetarnes generalstrejk inställes?

FRANKFURT AM MAIN, 7 mars. Till Frankf. Zeit. telegraferas från Paris, att den på grufarbetarekongressen beslutade generalstrejken sannolikt icke kommer till utförande, då grufarbetarna i flera distrikt redan vägrat åtylta uppfordringen till densamma.

Upprörsförsöken i Serbien.

Skall hjälp begäras från Österrike?

BERLIN, 7 mars. Till "Vossische Zeit." telegraferas från Belgrad: Den serbiska regeringen ämnar göra vänskapliga föreställningar i Wien och samtidigt begära hjälp mot de upprorsförsök, som, utgående från ungerskt område, riktas mot huset Obrenowitsch. Den gendarmerikaptens, som nedsköt Alavantsch, har på förslag af skupschinnan fått majors rang. Alla Alavantschs ledsagare voro kroater.

Miss Stone-affären.

KONSTANTINOPEL, 7 mars. Amerikanska sändebudet öfverlämnade i går till Porten en not, hvori turkiska regeringen göres ansvarig för miss Stones tillfångatagande, hvarför amerikanska regeringen af Porten fordrar ersättning för lösepenningen. Porten fristager sig i sitt svar från allt ansvar och vägrar utbetala någon ersättning.

Afiden Afrikaforskare.

COMO, 7 mars. Afrikaforskaren kapten Gasiano Casati, hvilken på sin tid var Emin paschas följeslagare, har aflidit.

Från domstolarna.

— **Kollisionsmål.** Till härvande rådstufvurätt har koffordieskeparen Mathias Albert Mattsson från Flaka by i Lemlands socken, i egen skap af befälhavare på barkskeppet *Christina Charlotta*, jämväl hemmahörande i samma socken, och hufvudredaren för nämnda barkskepp, kommunalnämndsordföranden K. A. Lindström instämt kaptenen Johan Lindholm, befälhavare på i Nystad inregistrerade barkskeppet *Kung Oscar*, yrkande vederbörandes förpliktande att utbetala ersättning för de skador, barkskeppet *Christina Charlotta* lidit vid en natt den 18 okt. 1901 i södra Östersjön timad kollision emellan de nämnda två barkskeppen.

Å andra sidan hade kaptenen Johan Lindholm och barkskeppet *Kung Oscars* hufvudredare uttagit genstämning å barkskeppet *Christina Charlottas* befälhavare och rederi, yrkande jämväl ersättning för de skador, "Kung Oscar" lidit vid samma kollisionsfall.

Målet förekom i går till behandling vid rådstufvurättens andra afdelning och fördes därvid "Christina Charlottas" talan af juriskandidaten *Antti Mikkola* och "Kung Oscars" af vicehäradshöfdingen *Kuno Alfthan*.

För utredande af tillgången vid kollisionsen inlämnade ombudet Mikkola den af "Christina Charlottas" befälhavare till häradsrätten i Jomala, efter fartygets ankomst till Mariehamn ingifna sjöförklaringen, hvaraf i hufvudsak framgick följande:

"Christina Charlotta" var stad på resa från Wismar till Mariehamn i barlast; den 17 okt. kl. 10 e. m. pejlades Darser tyr ut SO 1/40 på kompassen, distance 9 eng. mil. Kl. 10,30 e. m. observerades ett fartyg, kommande med god vind och styrande rätt på "Christina Charlotta", så att bägge sidolantärnorna syntes; "Christina Charlotta" gick för styrbordsalsar bidevind; utikken ropade "falla", men då var det mötande fartyget redan så nära, att "Christina Charlotta" icke fick att lyda roder, innan kollisionsen inträffade. Fartyget, som befanns vara finska barkskeppet *Kung Oscar*, från Nystad, på resa från

Sundsvall till Wismar med trälast, träffade *Christina Charlotta* vid kranbalken som styrbord, krossade hela backen och kommandobyggen samt bröckte klyfvarbommen. Fartygen blefvo sedan fassittande vid hvarandra, och "Christina Charlotta" förlorade ytterligare ett ankare med gröstross. För att kunna gå klara af hvarandra, var man ombord på "Christina Charlotta" tvungen att kapa begge klyfvarlederna, hvar efter begge fartygen åtskildes kl. 12,30 natten mot d. 18. Efter värstad provisionel reparation fortsattes resan till Mariehamn, dit "Christina Charlotta" anlände den 22 okt. Beslähavaren, som ansåg felet till kollisionsen ligga uteslutande hos "Kung Oscars" befäl, frikallade sig från allt ansvar och ersättningskyldighet.

Sedermera hade byggmästaren D. W. Överström och skeppsbeslähavaren K. E. Ekblom i Mariehamn besiktigt "Christina Charlottas" skador vid kollisionsen och värderat dem till 1,746 mk 90 p.

Ombudet Mikkola återhämtade stämningens innehåll och yrkade på rederiets för "Kung Oscar" förpliktande att utbetala nyssnämnda belopp jämte expenser och ränta.

Ombudet Alfthan framhöll, att "Kung Oscar" icke, såsom i motpartens sjöförklaring påstås, seglat för god vind; fartyget skulle nog gått klara för hvarandra i händelse icke "Christina Charlotta" plötsligt ändrat riktning och styrt rakt på "Kung Oscar". Ombudet, som emotsåg käromålets förkastande, meddelade att hans hufvudmän låtit uttaga genstämning, just emedan kollisionsen förorsakats af "Christina Charlottas" felaktiga manövrering. Ingaf därjämte ett besiktningsskrif, enligt hvilket "Kung Oscars" vid kollisionsen lidna skador uppskattats till 1,581 mk, hvilket belopp alltså nu utsoktes jämte ränta och lagsökningskostnader.

Som vittnen i målet hördes fyra af "Kung Oscars" besättning, af hvilkas vittnesmål i hufvudsak framgick följande: "Kung Oscar" gick för tillfället för knapp sida vind med 2—3 knops fart under rådande regnväder och öfvertydlig sjögång. En utkik var placerad på planklasten framför förmasten, och en vakt på lasten emellan för- och stormasten, medan vakthavande konstapeln vandrade af och an på lasten emellan atiken i fören och rosrmanen akterut. Vidpass kl. 10,30 e. m. d. 17 okt. observerade utkiken i fören ett grönt sken om styrbord, hvarom rosrmanen genom konstapeln genast varskoddes. För att säkert kunna gå klar det mötande fartyget, lofvades "Kung Oscar" upp i vinden, så högt fartyget styrde och t. o. m. så högt, att seglen begynte "leflva". Femton minuter senare begynte det mötande fartyget visa skenet från sina bägge lantärnor, medan "Kung Oscar" bibehöll sin kurs. Två minuter senare inträffade kollisionsen. Vittnena uttalade samstämmigt som sin åsikt, att orsaken till kollisionsen var den, att det mötande fartyget ändrade sin kurs och kom på.

På hvardera parternas anhållan tog målet uppskof till den 21 april.

Skeppellista.

Nikolai, Ång. af Viborg, Fernberg, utkl. 26 febr. fr. Palma t. Burrian. *Herakles*, Ång. af Helsingfors, Boxström, pas. Sagros 3 mars. fr. Cardiff t. Algier. *Arto*, bk af Nystad, Danielsson, anl. 3 mars t. Helsingfors. *Apalachiola* (66 dd), *Aegir*, Ång. af Helsingfors, Danielsson, anl. 4 mars t. Lübeck fr. Hangö.

Sammanträde. Bolagsstämma.

Aktionärerna i Åbo Låns Kust-ångbåts-Aktiebolag behagade sammanträda till ordinarie bolagsstämma, som hålles uti hotel Phoenix i denna stad torsdagen den 27 mars kl. 5 e. m., för att handlägga de ärenden § 13 i bolagsordningen föreskrifver.

Åbo den 8 mars 1902.

1440 (A.U.3.20) **Direktionen.**

Från poliskammaren

— **Inbrottsstöld.** En kassör-ska och en värmästare uti en fabrik vid Ryska kyrkogatan ha förmärkt att tjuf eller tyfvar under senaste tid flere gånger gjort påhållningar i fabri-

ken, där ingen under nätterna uppehåller sig, samt med i fabriken framliggande filar och tänger brutit sig in i lådan till ett i fabriken inre kontorrum stående bord, uti hvilken låda en mindre kassa plågade förvaras, och därifrån borttullit 34 mk 34 p. Med anledning häraf och för att få tjufven fast hade kassörskan och värmästaren den 7 dennes på vanligt sätt stängt fabriken och släkt belysningen, kvarstannat i fabriken och ställt sig på lur. Kl. 1/8-tiden på aftonen hade värmästaren lyckats gripa en 13-årig gärdskarlsson från denna stad, som med en medhåll nyckel öppnat dörrarna och sålunda inkommit till fabriken.

Vid med honom hos detektiva polisen anställt förhör erkände han sina brott och berättade, att han af en af stadens haluuner därtill blifvit förledd.

— **Tillgrepp.** Den 7 dennes har från en gård vid Varfagatan genom tjufvahanad bortkommit en barnpaletå af mörkblå slät doffel med grått foder, värd minst 10 mk, för hvilket tillgrepp en lös karl från Pöytis angifvits. Antagligt är att han hos någon mindre handlande i staden pantsatt paletån för penningar eller varor.

Handel och sjöfart.

— **Fartygsförluster under januari månad.** Enligt Bureau Veritas statistik har under sistl. jan. månad 54 segelfartyg om sammanlagt 22,395 reg. tons samt 25 ångare om 36,777 reg. tons gått förlorade.

Af segelfartygen voro 12 amerikanska, 4 chilenska, 2 danska, 3 tyska, 19 engelska, 3 franska, 3 italienska, 4 norska, 1 portugisiskt och 3 ryska. Af ångarna voro 1 amerikansk, 1 chilensk, 1 tysk, 14 engelska, 1 fransk, 1 holländsk, 2 italienska, 2 svenska och 2 spanska.

Orsakerna ha varit: för segelfartygen: strandning 25, kollision 2, eldsåda 1, sjunkning 4, öfvergifna 6, kondemnerade 6 och uteblifna 10; för ångarna: strandning 14, kollision 3, eldsåda 2, sjunkning 3, kondemnerad 1 och uteblifna 2.

— **Fartygsköp.** Enligt "National-Tidende" har genom Köbenhavns Skibssels Bureaus barken *Vanadis*, 485 reg-ton, kl. A. i, byggd 1895, blifvit såld till J. A. Walén (? Malén) i Nystad för 48,000 kr.

Skeppellista.

Nikolai, Ång. af Viborg, Fernberg, utkl. 26 febr. fr. Palma t. Burrian. *Herakles*, Ång. af Helsingfors, Boxström, pas. Sagros 3 mars. fr. Cardiff t. Algier. *Arto*, bk af Nystad, Danielsson, anl. 3 mars t. Helsingfors. *Apalachiola* (66 dd), *Aegir*, Ång. af Helsingfors, Danielsson, anl. 4 mars t. Lübeck fr. Hangö.

Sammanträde. Bolagsstämma.

Aktionärerna i Åbo Låns Kust-ångbåts-Aktiebolag behagade sammanträda till ordinarie bolagsstämma, som hålles uti hotel Phoenix i denna stad torsdagen den 27 mars kl. 5 e. m., för att handlägga de ärenden § 13 i bolagsordningen föreskrifver.

Åbo den 8 mars 1902.

1440 (A.U.3.20) **Direktionen.**

Migrän, Hufvudvärk, Guarana,
af Grimaud & Cie, Paris.

Ett enda paket af detta naturliga värtupulver, inrätt i litet sockervatten, är nog att stilla den häftigaste hufvudvärk, migrän, neuralgie. Genom sina starka egenskaper användes det med obehridlig framgång mot magplågor. Hvarje ask bär underskriften Grimaud & Cie och franska regeringens stämpel.

Nederlag i alla större apotek.

205

Auktioner. Möbelauktion.

Genom offentlig frivillig auktion försäljes **tisdagen den 11 mars fr. kl. 10 f. m.**, och om så fordras **kl. 4 e. m.** uti **Nya auktionskammaren** Fvulagat 5. **Goda kontorsmöbler** hvaribland får nämnas 1 skrifbord, 1 skrifstol, 1 **läderbeklädd soffa** och **stolar**, diverse andra stolar, 1 dokumentask, 1 dörrskåp, tyghyllor och bord, resekofter och korgar, fönster markiser, rullgardiner, 1 **väggtelefon**, 1 **bordstelefon**, m. m., äfvensom några bättre kjolar, lif och blusar af såväl siden som ylletyg, samt frunt. linnekläder och cirka 100 par gum-m'galoscher.

Åbo den 8 mars 1902.
1447 **Karl G. Lindström.**

Onsdagen den 12 dennes fr. kl. 10 f. m. och 4 e. m. försäljes uti **auktionskammaren** svarta och kulörta Klädningstyg, Paletå- och Kostymtyger, mans och fruntimmers Cheviot, Flaneler, ylle och bomulls Underkläder, Sängkläder, Schalar, Dukar, Underkjolar, Kofor, Vantar, Gosskostymer, Barnklädningar, mans och fruntimmers Strumpor, Vantar, Ullgarn, Sportskjortor, m. m.

Åbo den 8 mars 1902.

1393 **G. E. Bröcker.**

Onsdagen den 12 dennes försäljes ifrån **kl. 10 f. m. och 4 e. m.** uti gården No 17 v. Trädgårdsgatan medelst frivillig auktion, diverse möbel och husgerådssaker, koppar, glas och porcellin, ett piano, en strygun m. lod, 1 symaskin äfvensom **diverse antika saker** m. m. Åbo den 8 mars 1902.

Victor Lindberg. Tel. 461.

Medels offentlig exekutiv auktion, som anställes **tisdagen den 11 innevarande mars fr. kl. 10 f. m.** i stadens auktionskammare, säljes möbler af olika slag, såsom, ett **ant möblemang i empirestil** (soffa, 6 stolar och bord), **trymål**, **2 bord med marmorskifver**, **etager** och **pedestal**, alla hvita, en **byrå med toalet**, **symaskin**, **telefon**, **skrifbord**, **soffa**, **byråer** m. m., hvarom vederbörande och allmänheten härmeds underrättas. Åbo stadsfogdekontor, den 8 mars 1902.

1449 (A.U.2.20) **N. Aschan.**

Stor auktion å lösegendom

anställas i **Nynäs militärboställe i Lemo socken tisdagen den 18 och 19 mars från kl. 10 f. m.** då ett större parti allahanda lösegendom försäljes, hvaribland nämnas: 1 fästyktkrafters träskverk af Greys modell, 1 slottermaskin, allahanda kör- och landbruksredskap, hvaribland en dikesplog och potatisupptagningsmaskin, ett parti mejerikarl, 1 kronseparator, som skummar 75 liter i timmen, kor, får, svin och höns, möbel, gåtöer och linnekläder, ull, ett större parti potäter m. m., m. m., hvarom härmeds underrättas samt att endast fullt vederbärfiga personer få anstånd med betalningen till 1 inständande september. Sakerna säljas första och boskapen andra auktionsdagen.

Lemo, den 24 febr. 1902.

1300 (U.A.3.30) Enligt uppdrag: **Sib. Helala.**

Till salu.

En verklig skatt för alla genom ungdomssynder lidande är det berömda verket

Sjelfbevarelsen af Dr. Retau.

Svensk upplaga. Med 27 afbildningar. Pris 3 kronor.

Må hvar och en läsa det, som lider af följderna af dylika laster; tusenden hafva det samma att tacka för sitt återställande. Erhålles genom "Verlags-Magazin" i Leipzig, Neumarkt 21, såväl som genom hvarje bokhandl. i Sverige. 4566

Herrar Kommissionsärer torde gifva akt tillfälle till stor förtjenst som erbjudes genom att sprida dagens populäraste bokverk:

BOERNA, deras land och frihetsskamp,

hvilket utgifves i 27 rikt illustrerade häften å 20 öre häftet. Eleganta permar gratis.

OBS! Samma verk har i Norge på en månad fått öfver 20,000 abonnenter. 1435 (G.1340)

Ytterst frukostiga villkor! Prospekt mot ett 10-öres spar- eller frimärke från

E. V. Hellströms Förlagsexp., Upsala.

Makulatur

i Åbo Tidnings annonskontor.

Alkoholofria Druf- o. Fruktviner

försäljes i **Droghandeln**, vid salutorget.

Emedan

f. d. handl. **G. A. Lindholms** k. k. massas

Manufaktur-lager

ännu är mycket stort och **rikhaltigt**, fortsättes **realisationen** tills vidare till ännu billigare priser än förut.

Lagret innehåller bl. a. svarta och kulörta Klädningstyg, Damkläden, Herr-Kostymtyger, Sidentyg, Sammet, Möbiltyger och Snören, Portieror, Chiffoner, siden-, ylle- och bomulls-Spetsar, Herkules- och Kantband, Balageuses, Rüschor, FärdigaBröstgarnityrer, Sidenband, Alpaca, Garnityrband, Styfningstyg, Vantar, Fina franska Handskar, Frisker-kammar, Polis-vantar, Slipsar och Kravatter, Moderna Pager, Bollfrans, Hattdukar, stort urval Garnityrknappar, Synål-lar, samt stort lager af allehanda kortavårer m. m.

OBS! För utländsk firmas räkning säljes ett parti fasonerade och släta **svarta Klädningstyg** otroligt billigt.

OBS! Största urval Spetsar, Sidenband och Garnityrartiklar på orten.

6 Slottsgatan 6.

Önskas köpa. Ritorr

Råg och Hafre

uppköpes till högsta gångbara pris hos

Osk. Marjanen,

Mariegatan 6, Åbo.

OBS! På samma ställe finnes på lager **torrt hembakat rågbröd.** 1189

Tjänstsökande.

En absolut nykter underofficer,

som tjänat vid bataljon och genomgått i enkel bokföring, önskar plats som magasinier eller någon annan lämplig sysselsättning. De krads affärsmän, som reflektera härå, bedjas inlämna svar, märkt "Ansökan", till Åbo Und. kontor.

1441 (A.U.1.8)

Utbjudes hyra.

2 affärslokaler,

hvilka också kunna förenas. Närmare hos

Konst. Ahonius,

Köpmansgatan Nr 5 A.

OBS! Hyras ej till alkoholvaror.

Ett eller två rum o. kök uthyras nu genast till 1 juni.

Billigt hyra. Allégatan 5 B, 2 tr. t. v. Träffas mellan 3—4 samt efter kl. 9 e. m.

A. U. 2 ggr i v. t. v. 13 r.

Från 1:sta juni:

1) **En bekväm kontorslokal om 3 rum,**

2) **En butiklokal om 2 rum,**

med eller utan lagerrum i entre-solvåning. Närmare med

Arthur Lindblom,

Köpmansgatan 7.

1445

Från den 1 april blifva några

Kött- och char-kuteributiker

i undertecknade nya saluhall lediga, och uthyras dessa endast åt vana och kompetenta säljare, hvilka äfven kunna påräkna billigt hyra.

J. R. Lehtinen.

1364 (A.U.t.v.17)

En delvis möblerad villa

uti norsk stil belägen å norra sidan af Runsala 5 uthyras till sommaren. Hyran Fmk 500. Närmare med **N. Roman.**

Från 1 juni 1902 uthyras en lokal om **5 rum, kök och tambur.** Kan beses kl. 1—2 e. m. Närmare å J. F. Mittlers kontor, Biskopsgatan 17. 1179

Från 1:sta juni:

4—6 rum, tambur och kök, 2 rum och tambur, äfvensom stall och vagnsläder, Kristinegatan N:o 5. Närmare Biskopsgatan 8, med 918 **Gr. Aminoff.**

Ubyres från 1 juni:

En butik vid Slottsgatan jämte **2 rum, tambur och kök.** Närmare med apotekare 868 **Ivar Strandell.**

3 rum och kök

nedre våningen af stenhuset. 1380 **Eriksgatan 1.**

Önskas hyra.

En bekväm lokal om **3 rum, tambur och kök,** från 1 juni. Närmare i bref till **George Gorschelnik,** 1464 Åbo.

Dagilista.

I dag, tisdag.

Kl. 10 f. m. Auktion å kortisten A. F. Pa-länders konk. massas lösegendom i auktions-kammaren.

Kl. 10 f. m. och 4 e. m. Auktion å kontors-möbler m. m. i nya auktionskammaren, Poolsgatan 6.

Kl. 10—11 p. d. Åbo läns landthandlars och handtvärkars brandstodsbolags kontor, Ryska kyrkogatan 2, hålles öppet.

Kl. 10—12 p. d. Åbo läns brandstodsbolags kontor, Birgersgatan 3, hålles öppet.